

ONDER DE FRAISEKES SCHIJNT DE ZON.

Klucht in drie bedrijven van HERWIG VAN LANDUYT.

PERSONAGES.

Wannes : Zuinige rijke van rond de zestig.

Renilde : Vrouw van Wannes, een tot in de puntjes verzorgde dame.

Willy : Gepensioneerde fruitboer.

Lisette : Boerin en vrouw van Willy.

DECOR.

De living van Wannes en Renilde in de twee laatste bedrijven, een grasplein aan de rand van een bos in 't eerste.

Eerste bedrijf.

Twee echt)paren die elkaar voor het eerst ontmoet hebben bij de oogarts zien elkaar weer op een verlaten plek aan de rand van een bos.

Willy : Vroeger, zeg je.

Wannes : Ja vroeger. Zal ik je een tekening maken ?

Lisette : Hij is weer aan 't vitten, de chicaneur. Hij denkt dat hij in zijn groentetuin bezig is.

Willy : Aan 't vitten of aan 't spitten ?

Lisette : Godgeklaagd is het, ja godgeklaagd !

Renilde : Zit daar mee op je kot ! Kun je 't je voorstellen?

Lisette : Gelukkig slaap ik er niet mee.

Willy : 't is niet van haar dat 'k vlooiën ga krijgen.

Lisette : Zeg maar vlakaf dat ik een luie teef ben op een boomstronk, te lui om er je een paar door te geven.

Willy : Als je 't zelf zegt.

Wannes : Luizen zijn iets van vroeger, zoals regen maar je kan ze stoppen, de regen niet.

Renilde : En hoe zit het met de fraisekes dit jaar ?

Willy : Zo zoet als aardbeien gedipt in poedersuiker in een regenjaar zonder dat je 'r ook maar iets suikerachtigs dient aan toe te voegen.

Lisette : Een topjaar.

Renilde : Waarom heb je 'r geen meegebracht ?

Lisette : Tja...

Renilde : Een kilootje of twee.

Wannes : Vergeten ?

Lisette : Niet aan gedacht. 'k Heb zo veel aan mijn hoofd dat er voor de fraisekes geen plaats was.

Wannes : Willy ?

Lisette : Hij, de kinderen, de overburen, teveel om op te sommen.

Renilde : Je dochter ook ?

Willy : Ja, Chandra en Steve zijn allebei solidair met mij.

Lisette : Allee vooruit !

Willy : Is 't niet waar misschien ?

Lisette : Zo waar als altijd, niet meer of niet minder.

Wannes : Juist, iets minder dan gewoonlijk.

Renilde : Feit is...

Willy : dat je op een kilootje fraisekes gerekend had.

Wannes : Op twee.

Lisette : Zwijg er nu maar over. Wannes kan 'r een kas of twee kopen voor je verjaardag. Hou oud word je ?

Wannes : Je weet hoe 't gaat.

Willy : Ik ? Zeg het maar.

Wannes : Ze heeft zo veel nodig dat ik haar meestal niks koop... 'k mocht haar per ongeluk iets kopen dat ze al genoeg heeft. Kopen is delicaat ! Oei oei oei...

Lisette : Terwijl niks kopen niks kost.

Wannes : Precies, 't is gratis en volkomen risicoloos. 't Proberen waard.

Willy : Heb je 't tegen mij ?

Wannes : Tegen wie er oren voor heeft.

Willy : Sorry Wannes. Dit schoentje is voor mij twee maten te klein.

Lisette : Ik krijg altijd wel een prul.

Willy : Een prul, een prul ?

Lisette : Laatst een prul waarmee 'k de motten vang tegen 't plafond.

Renilde : Wij hebben geen motten.

Wannes : Geen één ? Brute pech !

Willy : Voor wie ? Voor Renilde ?

Lisette : Ze mag ze bij ons komen vangen.

Renilde : Is 't niet te moeilijk ?

Lisette : Nee maar je moet wel je arm uitsteken.

Renilde : Oké.

Wannes : Ondertussen kan Lisette fraisekes plukken.

Willy : Terwijl wij een frisse pint drinken.

Renilde : En ik de motten vang.

Willy : Ja superleuk zoals mijn oudste kleinkind zegt.

Wannes : 't Is niet dat ik je geen frisse pint gun...

Willy : maar...

Lisette : de laatste frisse pinten zijn gister...

Willy : 't Is niet waar, in wiens keelgat ?

Wannes : In 't mijne.

Renilde : Hij was te zat om andere te gaan halen.

Wannes : Tja als de drank is in de man...

Renilde : blijven de flessen radeloos achter. Zou je ze willen zien ?

Willy : Heeft hij ze in een kroonluchter verwerkt om ze in 't zwart aan de man te brengen ?

Renilde : Hij ? Geen scherf, zelfs niet in de vuilnisbak.

Wannes : Je zei zelf dat ik te zat was.

Renilde : Om de auto te nemen niet om de scherven in een hoekje te vegen.

Wannes : Dat zeg je nu om indruk te maken op onze nieuwe vrienden.

Lisette : Daar is meer voor nodig.

Renilde : En als ik je zeg...

Wannes : Ze is hier de jongste, nog net geen vijftig en ...

Renilde : 'k Was er jong bij.

Lisette : Bij de Chiro, ik ook.

Wannes : De ...de jongens ja. De Chiro da's iets voor laatbloeiers. Sommigen zijn speelse Chiroleidsters als ze dertig zijn.

Renilde : ik oma.

Willy : 't Ene is 't ene en 't andere is 't andere.

Lisette : En...?

Renilde : Nog even actief, drie keer per week minstens of 'k sla mijn matten elders op.

Wannes : Ze is dan wel bijna vijftig.

Renilde : Tijd voor een bilcorrectie maar niet voor mij. Bij gelegenheid laat ik jullie mijn achterwerk wel 's zien.

Lisette : Ik geloof je blindelings.

Renilde : En jij Willy ?

Willy : (Lisette houdt hem scherp in de gaten) : Ook...min of meer. De gelegenheid maakt de dief en daarenboven steken de ongelovige Thomassen 't kot in de fik omdat ze niet geloven dat lucifers geen speelgoed zijn.

Renilde : In 't algemeen zijn ongelovigen niet slechter dan gelovigen.

Lisette : Ah, hoe weet je 't ?

Wannes : Ze heeft nog een affaire gehad met een soort pastoor.

Renilde : Iemand met veel mensenkennis die elke nacht uitgebreid zong zoals een nachtegaal...

Wannes : als wou hij zeggen, blijf hier weg. Dit is hier voor u verboden terrein.

Lisette : En was hij...?

Renilde : Op me afgekomen ? Ik op hem.

Willy : En ben je gelovig ?

Renilde : Als 't mij past.

Willy : En de pastoor ?

Renilde : Ja zeker zoals de meeste pastoors.

Lisette : God is God god nog aan toe.....en daarmee is de kous af.

Renilde : Waarschijnlijk.

Lisette : Heb je hem niet uitgevraagd ?

Renilde : Nee, waarom zou 'k ?

Wannes : Was 't een lichtgelovige pastoor of een goedgelevige ?

Renilde : Hij ? Allebei. We hadden het potverdorie over koetjes, kalfjes en seks, niet over afgezaagde onderwerpen als geloof of bidpatronen voor kwezels.

Lisette : Ik ben ook oma.

Renilde : Laat me raden, drie of vier keer ?

Willy : Precies bijna vier keer.

Renilde : Sommige vrouwen hebben meer aanleg dan andere. Ze zijn als 't ware in de wieg gelegd om oma te worden.

Lisette : Wat vertel je me nu ?

Renilde : Let maar 's goed op, je hebt kinderen die al omatrekjes hebben in 't basisonderwijs.

Lisette : Rimpels ?

Renilde : Ja door te pas en te onpas het voorhoofd te fronsen.

Lisette : Ik weet niet of ik als kind al omarimpels in m'n voorhoofd trok maar 'k weet dat ik mijn kleinkinderen niet meer zou kunnen missen.

Renilde : Omdat ze jong zijn maar dat spelletje is zo voorbij. Voor je 't weet zitten ze aan de drugs of op de maan.

Wannes : Als ze je al niet afzetten in een vergeethuis ingericht als kerker en voor de buitenstaanders een woonzorgcentrum...

Renilde : al dan niet opgetrokken boven één of andere onderwereldrivier.

Lisette : Niet mijn schatjes, de jouwe misschien. Hoeveel heb je 'r trouwens ?

Renilde : Eentje maar. Ze zit in Québec.

Wannes : Ik ook één , als ik die van Renilde meetel maar ik heb ze nog nooit gezien.

Willy : Tja één is geen in dit geval. Ben je al lang samen met Renilde ?

Wannes : Al een tijdje.

Renilde : Een hele tijd. Voor hem was ik met 'k weet niet meer wie, waarschijnlijk met iemand die geen onsterfelijke indruk op me gemaakt heeft.

Wannes: In tegenstellig tot Wannes.

Willy (snuift tweemaal, de neus in de lucht) : Ruik ik hier wierook ?

Wannes : Eigen lof stinkt. Je kunt dus maar beter wierook gebruiken.

Renilde : Wannes en ik houden van dezelfde dingen.

Lisette (gepikeerd): Willy en ik ook of wat dacht je ?

Renilde : Kleinkindekes en fraisekes.

Lisette : Ze mogen me 'r voor een dozijn zorgen, 'k zal ze allemaal even graag zien, zeker weten.

Wannes : Daar twijfel ik niet aan ! Nu ik er aan denk...

Lisette : Ja waaraan denk je precies ?

Wannes : Ik ?

Lisette : Ja.

Renilde : Laat maar 't zal een zottigheid geweest zijn.

Wannes : Niet alleen houden we van dezelfde dingen, we weten ook van elkaar waaraan we aan 't denken zijn.

Willy : Probeer er 't beste van te maken. In 't leven is 't niet altijd rozengeur en maneschijn.

Wannes : Wat is dat voor zever ! Zeg maar wat er op je lever ligt. Kom.

Willy : Dat ik dat ferm ambetant vind.

Lisette : Ik ook.

Renilde : Ik niet maar 'k vind het ronduit vervelend dat jullie geen fraisekes meegebracht hebben.

Willy : Niks aan te doen, een andere keer.

Lisette : In dit geval zou het ons geholpen hebben indien we van mekaar hadden geweten dat we allebei niet aan 't fruit dachten.

Willy : Tiens, nu je 't zegt.

Wannes : Zie je 'r nu 't voordeel van in ?

Willy : 'k Zie vooral de quote van Johan Cruyff, "elk voordeel heb zijn nadeel".

Wannes : Voetballers die zijn allemaal wel 's op hun kop gevallen en daarenboven gooien ze van kindsbeen af hun hoofd tegen de aanzovende bal met alle gevolgen van dien.

Renilde : En om 't gevaar te verdoezelen heten ze 't spel "voetbal".

Willy : Elk kind krijgt een naam.

Lisette : Zo is dat, jij toch ook ?

Renilde : Effectief en 'k prijs me gelukkig dat ze me niet Mens of Pens gedoopt hebben.

Lisette : Ik had liever Mona-Lisa geheten maar Lisette valt al bij al wel mee.

Renilde : Als twintiger was ik verkoopster in de schoenzaak "Sea of love" en mijn baas heette Bas maar iedereen noemde hem "boss".

Willy : Jij ook als je 'r alleen mee was ?

Renilde : Zijn vrouw liet er me niet alleen mee.

Wannes : Ze wist waarom.

Renilde : Vrouwen zijn verleidelijker dan mannen maar niet alleen dat, ze zijn ook slimmer en hun buikgevoel is superieur aan dat van mannen.

Willy : Je was er me eentje toen, "nen numero" zoals ze in Brussel zeggen of vergis ik mij ?

Renilde : Ik wist wat ik wou en wie ik wou.

Willy : En ..?

Renilde : Soms was het njet ook bij mij. Iedereen is wel 's op de juiste plaats op 't verkeerde moment.

Lisette : Bij mij was 't meestal andersom, dan kwamen mijn drie broers van pas.

Wannes : Renilde heeft geen broers.

Renilde : Waarschijnlijk niet maar mannen neuken wie ze te pakken krijgen en dus weet je maar nooit.

Wannes : Maar ze heeft wel drie zussen.

Renilde : Halfzussen.

Lisette : En zie je ze ?

Renilde : Nee maar 'k heb er één waarmee ik skype.

Willy : Zo dump je ze met een smoes. Als ze de deur platloopt niet.

Renilde : Ze spreekt Russisch en is reisleidster op een Chinees eiland.

Willy : En jij ? Ook polyglot ?

Renilde : Vlot eentalig en lichtjes meertalig als ik beschonken ben of anders gezegd politiek correct meertalig.

Wannes : Frans met haar op en twitter-Engels en ze telt tot drie in 't Russisch.

Renilde : Daar loop ik beter niet mee te koop.

Lisette : Als 't ooit uitkomt zullen wij het niet uitgebracht hebben.

Renilde : Oef ! Wij kunnen uitstekende vriendinnen worden, weet je dat ?

Lisette : Me dunkt.

Renilde : Je mag je dan niet met hechtwortels aan me vastklampen en niet vergeten me regelmatig fraisekes mee te brengen.

Willy : Is 't al ?

Renilde : Voorlopig.

Willy : En in de winter ?

Wannes : De winter staat niet voor de deur en trouwens wie zegt dat het ooit nog zover komt, winters zijn min of meer voltooid verleden tijd.

Renilde : En jullie kunnen ons altijd wel iets anders meebrengen.

Lisette : Zoals...

Renilde : Om 't even wat maar niet 't eerste 't beste, begrijp je ?

Lisette : 'k Ben niet achterlijk.

Wannes : Prima, dan wordt het een makkie.

Willy : Een fluitje van een cent.

Wannes : Ja maar opgelet, geen fluitje van een cent hé.

Renilde : 't Mag best een stuk duurder zijn.

Willy : Begrepen.

Renilde : Maar nu ook niet zo duur mogelijk.

Wannes : Als we als parvenu's overkomen zullen we 't wel een beetje zijn...

Renilde : maar we verdringen het gevoel dat anderen van ons hebben in de mate van 't mogelijke.

Wannes : Precies, zo goed en zo kwaad als 't gaat.

Willy : Door met fraisekeskwekers aan te pappen.

Wannes : Onder andere maar onze ontmoeting in de wachtkamer van de oogarts had net zo goed vijf minuutjes kunnen duren ware 't niet dat de man dringend naar 't ziekenhuis was geroepen.

Lisette : Samengevat niet zo duur mogelijk maar...

Wannes : duur ogend, bling bling.

Renilde : Ja zo iets. We rekenen op jullie smaak en als 't ons niet aanstaat, de prullenmand in.

Wannes : Ik had van goede afkomst kunnen zijn maar 't is mijn vader niet gelukt zijn studies tot een goed eind te brengen.

Lisette : Ocharme !

Wannes : De kluns is dan maar bediende geworden i.pl.v. arts.

Renilde : 't Zal je maar overkomen! Logisch dat je dan om je te laten gelden rijk wilt worden.

Wannes : Op alle mogelijke manieren. 'k Heb voden verkocht, zwerfkatten, konijnenvellen, paardenvijgen en urine.

Lisette : Niet te geloven, brandstof voor urinedrinkers ! Dat je daar rijk kunt van worden!

Renilde : Met sparen alleen ga je 'r niet komen.

Wannes : Nee maar alle beetjes helpen en je vindt voor alles wel ne zot die 't wil kopen.

Renilde : Ja zoals praat voor de vaak vóór de verkiezingen.

Wannes : Da's iets anders, hoe meer zotten op je lijst hoe meer vreugd...

Renilde : en hoe meer stemmen. Logisch !

Lisette : Ah ?

Renilde : Soort zoekt soort en aangezien er op de wereld meer zotten zijn dan wijzen die onder mekaar Latijnse moppen uitkramen...

Wannes : of kwantumfysica op tafel leggen waar zotten van denken dat het tomatensoep met ballekes is,

Renilde : is het niet verwonderlijk dat de lijsten met de meeste ordinaire zotten erop de verkiezingen winnen.

Wannes : Dat de pipo's die de lijsten samenstellen daar geen oog voor hebben, daar kan ik met mijn verstand niet bij, jij wel Willy ?

Willy : Ik ook niet maar jullie zijn parvenu's...

Renilde : Wannes vooral.

Willy : Zeg me nu 's eerlijk bij wie jullie jezelf rekenen.

Wannes : Joker.

Renilde : (tegelijkertijd met de "Joker" van Wannes) : Niet bij de zotten.

Lisette : Stemmingen zijn geheim, laten we 't daar bij houden.

Willy : Prima, zo zullen we 't langst vrienden blijven.

Lisette : Vrolijke vrienden als 't enigszins kan.

Willy (tegen Wannes) : Je hebt in je leven één en ander aan de man gebracht.

Wannes : Alles wat ik je verteld heb.

Renilde : Plus een heleboel zaken die het licht niet mogen zien, onder ons, de meest winstgevende.

Wannes : Met stront alleen kom je 'r niet en fraisekes zijn goed om aan mensen zoals wij cadeau te doen.

Willy : 'k Heb mijn pensioen, gelukkig.

Lisette : Elke maand maar niet meer dan Wannes.

Wannes : 't Klinkt absurd maar 'k weet begot niet hoeveel dat is.

Renilde : Ik ook niet, een habbekrats.

Lisette : Een kleine 295 kg fraisekes in de lente.

Wannes : C'est ça, die kan ik op één dag binnenspelen.

De anderen bekijken mekaar.

Wannes : Grapje.

Renilde : Wannes onnozelaar da's platvloerse rijkemanspraak. Kun je dan nooit je fatsoen houden ?

Wannes : Ik werk er aan maar 'k heb mijn genen tegen.

Renilde : En ik dan ? Ik zit hier op mijn tong te bijten...

Wannes : om me niet vlakaf te zeggen dat je 't me zult betaald zetten door met de eerste de beste in de koffer te duiken.

Renilde (tegen Willy en Lisette) : Ambetant hé dat hij m'n gedachten leest.

Lisette : Nu 'ns wel en dan weer niet.

Willy : Ja misschien is hij je dreigementen intussen wel gewend.

Wannes : Gewend wel maar 'k zit er niet om verlegen.

Lisette : Wie wel ?

Wannes : Ja wie ?

Renilde : Weet je 't echt niet ?

Wannes : Nee

Renilde : Vrouwen zoals ik, aantrekkelijke jonge vrouwen die niet aan hun trekken komen, zoekende vrouwen.

Willy : Onvoldaan geboren vrouwen, ze bestaan maar alleen in 't kopke van ziekelijke seksverslaafde schrijvers.

Renilde : Mijn kinderen ! Vijftig jaar heb ik moeten wachten om te weten waar ik vandaan kom!

Wannes : Waar vrienden al niet goed voor zijn!

Lisette: En heb je 'r veel, vrienden ?

Renilde : Meer dan ons lief is.

Wannes : Nu ja we maken snel vrienden, Renilde vooral.

Renilde : Mannen met gedweeë vrouwen.

Lisette: Gedweeë vrouwen ?

Renilde : Ja.

Lisette : Hoe zien die eruit ?

Renilde : Als kerstcadeaus, verpakt in nude tights.

Wannes : In vleeskleurige panty's waar ze in verroest zijn als in een honderd jaar oud door corrosie aangetast beeld.

Lisette : Ah zo'n vrouwen, versteende.

Willy : Zo'n ben ik nu nog nooit tegen 't lijf gelopen.

Wannes : Ze lopen nog nauwelijks en je ziet ze ook alleen als je 'r oog voor hebt.

Renilde : Ja, je zou beter alleen oog voor mij hebben.

Wannes : Ik zie wat ik zie en ik kan niet van ogen veranderen om je te plezieren.

Willy : Da's waar en als 't niet waar is is 't goed gevonden.

Lisette : Absoluut.

Renilde : Hoe meer je van vlees verandert hoe sneller je 'r achter komt dat alle gozers anders gebekt en gepekeld zijn.

Wannes : En dat de ene er al wat warmer inzit dat de andere.

Lisette : Ik kan 't me voorstellen.

Wannes : En dat hebben ze snel in de gaten, de snollen.

Willy : Alleen de lichtekooien of de vrouwen in 't algemeen ?

Renilde : Alle vrouwen die een ouwe geile bok als Wannes nog zien zitten.

Wannes : Het is van oudsher geweten, duiden zijn magneten.

Lisette : Wie er heeft, heeft het gemakkelijker dan wie er geen heeft, daar niet van, maar iedereen trekt zijn plan.

Renilde : Zoals Marie-Antoinette de vrouw van Lodewijk XVI zei, als 't volk geen brood heeft moeten ze maar suikerbroodjes eten.

Willy : Voilà, ga me niet zeggen dat ze die ook niet hebben.

Renilde : Armen zijn zageventen vind je dat ook niet ? Ik heb ook wel 's iets tekort.

Willy : Zonder dat je daarvoor één of andere hoge piet aanspreekt die er zijn voeten aan veegt.

Renilde : Precies.

Lisette : Akkoord maar parvenu's mankeren niet veel, alleen manieren en die kun je niet kopen.

Wannes : Ik zou mijn centen niet willen inruilen voor manieren , de mijne zijn goed genoeg.

Renilde : En de mijne zijn nog een stuk beter maar soit misschien niet tussen de lakens.

Willy : O! Daar !

Renilde : Ja maar mijn tafelmanieren zijn redelijk onverbeterlijk.

Wannes : Als je 't zelf zegt.

Renilde : Is 't niet waar misschien ?

Wannes : Ik eet ook niet met mijn voeten ook al leg ik ze soms op tafel.

Lisette : Daar horen ze niet thuis oei oei oei !

Wannes : Oké maar Renilde wringt ze soms tussen de benen van de gasten.

Renilde : Soms en niet bij iedereen en alleen om in te schatten wat ze voor me voelen.

Willy : Da's een beproefde methode in de betere kringen.

Lisette: Bij koningen, keizers en dat soort volk.

Renilde : Zie je wel godverdomme (met de hand op de mond) o pardon.

Lisette : Ik ben daar, vrees ik, nog nooit geweest.

Renilde : Da's geen schande. Helaas is het nu vijf voor twaalf.

Lisette : Voor mij ?

Renilde : Ja niet voor mij.

Lisette: Is 't de pastoor die je leren vloeken heeft ?

Wannes : Bijlange niet, ze vloekte al voor ze kon lopen.

Renilde : Lelijk hé ! 'k Zou mezelf wel kunnen slaan op mijn achterwerk. Nu, 'k wil er ook geen littekens op.

Willy : Waarom niet ?

Lisette : Zeg het hem niet. 't Zijn zijn zaken niet.

Renilde : Hij mag het gerust weten. Littekens zorgen voor een minderwaardigheidsgevoel.

Willy : Vind je ?

Renilde : Ja zoals wijnvlekken of brandwonden op je kont of op je neus.

Lisette : Een minderwaardigheidsgevoel wat is dat ?

Willy : Kort samengevat een gevoel waar zielenknijpers een vette kluif aan hebben.

Wannes : ' Is hen gegund. Ze moeten ook van iets leven.

Renilde : 't Zijn nobele sekswerkers van de ziel. Ze leven en werken in een schemerzone van de chaussée d'amour.

Lisette : Elke stiel zijn plezier is het niet Wannes ? Jij hebt er een serieus aantal gehad.

Wannes : Werken voor je plezier is de oplossing niet.

Renilde : Toch niet om rijk te worden.

Wannes : Al werk je je te pletter.

Willy : Jij hebt het dus anders aangepakt.

Wannes : Dat spreekt vanzelf.

Lisette : Hoe ?

Wannes : Je kunt je winstmarge aanpassen, ja begin daar maar mee of anders kun je altijd trachten content te zijn met wat je verdient.

Lisette : Ja waarom zou je rijk willen worden ? Werk je arm, er zijn al rijken genoeg.

Renilde : Meer dan genoeg, veel meer dan je 't aan hun bezittingen kunt zien.

Lisette : Hm...

Wannes : Voilà, bedeesde rijken lopen er expres sjofel bij.

Renilde : Want om elke hoek loeren afgunstige types die het op andermans rijkdom gemunt hebben.

Willy : Dieven,

Wannes : ja gewapend met glasscherven die ze in je ogen steken.

Renilde : Of in je vagina.

Lisette : Brr !

Wannes : En dan plunderen ze zich rijk.

Lisette : De smeerlappen !

Renilde : Maar ze horen daar niet thuis.

Wannes : Bij de rijken.

Renilde : Ja geen manieren, geen...

Wannes : Nog minder dan wij.

Renilde : Veel minder.

Wannes : En ze zijn nu al afschuwelijk talrijk.

Renilde : Sous-parvenu's, het schorremorrie van de rijken.

Wannes : Conclusie, werk je arm, 't is doenbaar voor iedereen.

Renilde : Ja als je hard genoeg werkt.

Wannes : Dag en nacht, je hebt er geen idee van hoe gelukkig je zult zijn.

Renilde : En 't geeft je 't recht om vrolijk mee te lopen in protestmarsen tegen de armoe.

Lisette : Geweldig, meer moet dat niet zijn.

Willy : Zo is dat, meer moet dat niet zijn.

Lisette : We zijn trouwens te oud om nog energie te steken in 't willen rijk worden.

Willy : Ook al en 't was eigenlijk een mislukte poging om er achter te komen hoe Wannes het geflikt heeft.

Wannes : Jij hebt de fraisekes, ik heb de rest.

Willy : De methode en de overvloed.

Renilde : Absoluut. Zie ons hier zitten, stinkend rijk en stinkend gelukkig.

Wannes : Zo wil ik het horen.

Renilde (steekt Wannes zijn hand tussen haar dijen) : Knijp me maar niet als een nijptang. Ik maak je af als je me een blauwe plek knijpt.

Wannes (knijpt) : Zo, ooit beter geknepen geweest ?

Lisette: O ! Wat is me dat voor een vraag !

Renilde : Ja, op de tram.

Wannes : Ik bedoel door een amateur.

Willy : Ja niet door iemand met een tramabonnement die de hele dag oefent.

Lisette : Mijn kinderen, van 's morgens tot 's avonds !

Willy : Ja voor als billenknijpen een olympische sport wordt.

Renilde : Gemengd hoop ik. En wat de tram betreft ik was er voor zover ik me kan herinneren meer slachtoffer dan dader.

Wannes : Ah den tram !

Lisette : Wat is er met hem ?

Wannes : Als hij kon spreken terwijl hij zich met ware doodsverachting door de straten slingert, mochten alle kranten opgedoekt worden.

Willy : Voor mijn part nu al. Als je 'r drie leest, lees je vier keer 't zelfde.

Renilde : Eigen schuld dikke bult.

Wannes : Wat een idee ook van er drie te lezen.

Willy : Omdat jij klakkeloos gelooft wat de eerste de beste journalist in een dronken bui neerpent.

Wannes : Ook niet, maar waarom lees je 'r drie als je weet dat 't nutteloos is ?

Willy : Nutteloos zou 'k niet zeggen.

Wannes : Nee ? Spannend ?

Willy : Tot op zekere hoogte maar niet zo spannend dat je vergeet dat je naar 't toilet moet.

Renilde : Zoals een misdaadroman die je zelf hebt geschreven.

Willy : Ja maar laat die misdaad er maar af.

Lisette : Waar gaan we naartoe als we zo'n griezelige verhalen beginnen te schrijven, stel je voor !

Willy : Ik zou mezelf wel schrik durven aandoen maar ik zit liever tussen de fraisekes.

Lisette : Oei oei oei, ik zou niet slapen van wat ik schrijf.

Wannes : Ik zie me rondborstige moordgrieten opvoeren met konten om eminente heiligen de verdoemenis in te jagen.

Renilde : Heb je daar iemand bij in gedachten ?

Wannes : Mijn eega tiens, mijn eega met de billen van J.Lo, of ze vermoordt me.

Renilde : En de mijne wat is er mis met de mijne ? (Toont ze aan Willy)

Willy : 't Zijn misschien geen moordgrietenbillen maar 't zijn er ook geen van dertien in een dozijn.

Lisette : Meneer is hier de specialist aan 't uithangen.

Willy : Renilde zal 't wel weten zeker ?

Wannes : Waarom ze 't aan jou gevraagd heeft ?

Willy : Ja.

Renilde : Omdat hij volgende keer de fraisekes niet zou vergeten.

Willy : Ik zie 't verband niet maar allee...

Lisette : Ik zie het maar 'k ben een vergeetkous.

Renilde : Ik ken dat.

Wannes : Bah, 't is een tactiek als een andere.

Lisette : Een tactiek, vergeten ? Bijlange niet, een handicap.

Wannes : Een nadeel, bedoel je.

Lisette : Ja, en of !

Wannes : Het toeval wil dat ik een gehandicapte ken.

Renilde : Ik ken hem ook en geloof me of niet, de gelukzak parkeert waar hij wil.

Wannes : Inderdaad alleen niet op de plaats van de premier.

Willy : Nee !

Wannes : Toch wel. Ik ga er van uit dat die nog een handicap of twee meer heeft.

Willy : 't Zou best kunnen. Je ziet ook niet aan Lisette...

Lisette : dat ik een vergeetkous ben ?

Willy : Ja.

Lisette : Niemand loopt met zijn handicaps te koop. (Tegen Renilde.) Jij bent rijk genoeg, zou jij er één kopen ?

Renilde : Nee ! En Wannes moet niet proberen me 'r één cadeau te doen.

Wannes : 'k Zie me nu niet direct je een oog uitsteken of...

Renilde : Je zou de kans niet krijgen. Mannen moet je tegen zichzelf beschermen als je niet wilt dat ze slag om slinger de verkeerde keuzes maken.

Willy : Interessant.

Renilde : Sperma is zoals je zou moeten weten, in tegenstelling tot eicellen allesbehalve selectief.

Willy : Zit daar maar in je ballen mee !

Wannes (tegen Renilde) : Elke man vogelt zoals hij gebekt is.

Lisette (tegen Willy): Of niet.

Willy : 't Is aan mijn opvolgers en vervolgens aan mijn kleinzonen, dat is 't leven.

Renilde : Ik zou mezelf toch niet te snel opgeven. Zolang er hoogteverschil is, is er hoop.

Wannes : En hoop doet leven, waarom zou jij niet kunnen groeien, de Himalaya groeit toch ook.

Willy : Omdat ik niet kan wat hij kan en omgekeerd.

Lisette : En omdat de Himalaya groeit door de berg afval die er wordt achtergelaten.

Willy : Dat zal 't zijn. De hengst speelt vals. Hij heeft ons allemaal bij ons pietje.

Lisette (tegen Renilde) : Ben je 'r al geweest ?

Renilde : Nee, 'k ben maar tot in Kathmandu geraakt. 'k Ben er zes maand gebleven.

Lisette : Ik 's zes weken aan de kust in de jaren '60.

Wannes : Aan de kust ? Kust nu mijn kl... o pardon !

Renilde : Daarna ben ik nog in Auckland geweest. Ik heb nog ergens een medaille liggen van de "Round the Bays fun run " een stratenloop.

Willy : Wablied ? Op mekaars hielen lopen dat is fun tot en met.

Wannes (tegen Willy) : Wat doe jij zoal voor de fun ?

Lisette : Hij ? Niks.

Willy : Pardon ik ga op café krulbollen.

Renilde : Ach so ! (geeuwt).

Willy : Met houten bollen.

Renilde : Onvoorstelbaar, ik zie 't zo voor mijn ogen.

Willy : Een blik op de staak en hop daar gaat hij.

Renilde (roept): Waar is die staak ? Waar is die staak ? Hier is die staak. Ik amuseer me rot, rotter, rotst.

Lisette : Plezant hé ! En soms als hij gewonnen heeft brengt hij me een reep chocola mee.

Wannes : Côte d'or puur.

Lisette : Die eet ik 't liefste.

Renilde : Allee 't is toch niet waar zeker, ik ook god...nog aan toe !

Wannes : God ook ? (tegen Willy) God is nen ouwe snoeper, 'k heb het altijd geweten.

Willy : Ik heb niks tegen de kerk. Ik vind zelfs dat het lelijk is om God zijn kerken af te pakken om er bordelen van te maken.

Wannes : Wreed lelijk.

Renilde : 't Is simpel. Neem de koning zijn huizen af en hij moet in een paleis slapen.

Wannes : Je zegt niet meer ! 't Is geen geheim, wij slapen op onze rijkemansoren als we niet bezig zijn.

Willy : Op een rijkemansmatras ?

Renilde (tegen Wannes) Mag hij ze 'ns proberen ?

Wannes : Waarom niet ? Maar niet met mij.

Renilde : Heb ik het niet gedacht ? En dan maar klagen... enfin soit. Maar 't is goed voor één keer als Lisette akkoord is.

Lisette : Waarmee ? Doe maar, ik ben de moeilijkste niet.

Wannes : Ik slaap wel in de gastenkamer met Ernestine.

Lisette : Met..?

Willy : Welk ras ?

Wannes : Een bouvier. Een teef die slaapt als een rund.

Lisette : Ah een hond !

Wannes : Een Vlaams ras maar veel heeft ze niet van mij weg.

Renilde : O ! Ze is zo gedwee als een pluchen knuffeldier. Je doet er mee wat je wil.

Lisette : Zoals Renilde met jou.

Renilde : Ja...allee misschien net iets minder. 't Is geen tamme rat hé, Ernestine.

Lisette : Hoeveel weegt ze ?

Wannes : 30 kg.

Renilde : En 'k gebruik de zweep niet zoals bij Wannes. Zoiets doe je niet met een huisdier.

Lisette : C'est ça en niet alleen omdat Gaia ons in 't oog houdt, uit liefde voor de dieren.

Wannes : Weet je wat ik graag zou gehaald hebben, een Berner sennenhond maar ze hadden er geen in de opvang.

Willy : En in de handel ?

Wannes : In de handel ? Weet je wel wat dat kost zo'n beest, de pannen van 't dak.

Lisette : Maar...

Renilde : Hij is niet alleen stinkend rijk, hij is ook stinkend gierig.

Wannes : 't Is kiezen of delen. Als je je geld uitgeeft ga je niet lang rijk zijn. Da's nogal wieses en dus pot ik het op.

Willy : Tja...

Lisette : 't Is wat het is maar zo is 't echt niet moeilijk om rijk te zijn.

Wannes : Ah nee ?

Lisette : Me dunkt.

Willy : Wat weet jij ervan ?

Lisette : En 't is niet eerlijk, geld moet rollen.

Willy : Bah als je het laat rollen, rolt het toch altijd in dezelfde richting, de berg af en daar...

Renilde : Zeg maar.

Willy : daar staan de bankiers met hun armen open achter hun benen klaar om het op te vangen.

Wannes : Naar 't mijne kunnen ze fluiten.

Willy : Waar laat je 't dan ?

Wannes : Ik weet waar en daarmee weet jij genoeg.

Lisette : Groot gelijk Wannes. Hoe minder we' ervan weten, hoe minder w' onze mond voorbij kunnen praten.

Willy : En als 't verdwijnt ..?

Wannes : 't Zal niet verdwijnen.

Renilde : Ik maak me geen zorgen, ik weet dat 't veiliger is bij Wannes dan bij mij.

Wannes : En of !

Renilde : Alleen al omdat hij en alleen hij weet wat het hem gekost heeft om het bijeen te krijgen.

Wannes : Bloed, zweet en tranen van geluk.

Willy : En nu ?

Wannes : Nu elke dag genieten.

Lisette : Elke dag ? Gaat dat geen sleur worden op de duur ?

Wannes : Heb je nog dommere vragen of heb ik de domste hiermee gehad ?

Lisette (voorzichtig) : Ik hoop het.

Wannes : Ik ook. Ik hoop het voor jou uit de grond van mijn hart.

Stilte om te snijden, na een poosje...

Renilde : Eigenlijk kun je met rijkdom alle kanten uit. Neem nu Wannes, Wannes heeft mij.

Willy : En ik heb Lisette.

Renilde : Voilà was je rijker had je mij.

Willy : Ah daarom is 't elke dag genieten.

Wannes : Onder andere.

Renilde : Ik ben, hoe zou 'k het zeggen, de trofee voor de winnaar.

Lisette : Die j' in de lucht steekt, een keer of tien dooreenschudt en kust en dan weer neerzet.

Willy : Maar neem nu dat je je oog laat vallen op zo'n rijke stinkerd die de poen laat rollen.

Renilde : Ik ? Eén casinobezoek en de vent is pleite. Merci !

Wannes : Waar eindigt ze dan ? Juist in een rozerood verlichte kijkkast.

Renilde : 'k Zou de eerste niet zijn ! Weet je wat ik liever doe ?

Wannes : Niks.

Renilde : Ja en onmiddellijk daarna ?

Lisette : Zo goed als niks.

Renilde : Nee, scharrelen tussen de fraisekes.

Lisette : Wat ? Over mijn lijk. Vrij in je eigen fraisekes.

Wannes : Ze bedoelt er in bezig zijn, de mulle grond omwoelen zoals een mol in fraisekeskwekerskieren.

Renilde : Met een geschikt tuinbouwwerktuig, Wannes weet welk.

Wannes : Ik ?

Lisette : Geen sprake van.

Renilde : Maar waarom ?

Lisette : Gewogen en te licht bevonden.

Renilde : 'k Ga aankomen in de menopauze, 'k heb nu al hormonenschommelingen.

Lisette : Nee, hoor je niet goed ?

Renilde : Ik zal een fraisekeskwekerscursus volgen.

Lisette : Volg maar volg maar.

Willy : Baat het niet dan schaadt het niet.

Lisette : Juist , het kan geen kwaad dat j' een cursus volgt maar...

Renilde : maar ook geen goed ?

Lisette : Dat heb je goed gezien!

Wannes : Misschien kunnen we 's picknicken in de fraisekes, allee op een lege plek.

Willy : Je hebt legen plekken in je hoofd. Hoe zot is dat, picknicken in de fraisekes !

Renilde : Hij bedoelt ernaast.

Wannes : Ja vlak ernaast waar de geur alleen je duizelig maakt en je lyrische ontboezemingen ontlokt waar de "Songs of innocence" van William Blake bij verbleken.

Willy : William wie ? Wat is me dat voor een bleekscheet ?

Lisette : Hij doet je warempel rijmen en dichten zonder je hemd op te lichten. (Schatert het uit.) Heb je nog van die billenkletsers ? (Lacht opnieuw tot ze ervan gaat tranen.)

Renilde : Wat Wannes soms uitkraamt, NIET TE GELOVEN. Nu lachen is gezond.

Wannes : Klopt als je 'r kunt mee stoppen.

Lisette : Ik doe mijn best maar 'k voel dat 't nog niet voor direct is. (Nieuwe lachbui.)

Wannes : Let maar op je zou de eerste niet zijn die er in blijft. Paule Herreman is je voorgegaan.

Renilde : Wannes nu is 't goed geweest. Genoeg is genoeg.

Willy : Waar haalt hij ze die zalige trutten.

Lisette : Hij gaat hier begot al zijn dichte en verre kennissen opgraven.

Willy : Om te zien of de grafdelvers er geen goud in achtergelaten hebben. (Lachen allebei onbedaarlijk met als gevolg dat Wannes het nu echt op de heupen krijgt.)

Wannes : Ik zeg niets meer.

Renilde : Allee allee mokken gaat niks oplossen.

Lisette : Om alles goed te maken beloof ik je dat 'k William Blake ga lezen al moet ik toegeven dat mijn Hollands niet al te fameus is.

Renilde : Geen probleem, 't mijne ook niet.

Willy : Die Hollanders ! Weet je wat ze van ne patat maken, soep nondeju.

Lisette : Da's een goeie hé !

Renilde : Een goeie soep ? Als z 'er zout in doen. En wat we ons met Wannes afvragen ...

Willy : Welke suiker we gebruiken bij de fraisekes ?

Renilde : Ja.

Lisette : Ik ben een zoetekauw maar geen "zotte kauw". Ik ga 't aroma en de smaak van de vruchten niet verknoeien met een toegevoegde industriële zoetstof.

Willy : Suiker is voor niks goed als je 't mij vraagt. Pure fraisekes voor alles.

Lisette : Voilà.

Renilde : Wannes zou wel 's de kwekerij willen bezoeken. Hij is zot van fraisekes en ik ook.

Lisette : Wie niet ?

Willy : De pastoor alvast. Om te zien of hij er geen krijgt kijkt hij altijd watertandend in de offerschaal.

Lisette : Over welke pastoor heb je't ?

Willy : 'k Ga hem hier niet verklikken maar hij heeft een oogje op de kwekerij, zeker weten.

Renilde : Op de kwekerij ?

Willy : Ja, hij is al met een landmeter de kavel naast ons aan 't opmeten geweest.

Lisette : Zou je geen schrik krijgen ? Als God zijn kant kiest, zijn we verloren.

Wannes : En dat zou best kunnen.

Lisette : Daarom denk ik aan Renilde, aan jou.

Renilde : Aan mij ?

Lisette : Ja om aan te pappen met de man van de Kerk.

Willy : Ja jij hebt de nodige voorkennis inzake pastoors en (knipoogt) je kent het klappen van de zweep.

Wannes : Renilde is van alle markten thuis en als we jullie daarmee een plezier kunnen doen...

Renilde : moet ik me maar laten bespringen door een onbekende niet gekeurde kerkelijke bok.

Lisette : Een onbekende ? Hij is wel pastoor hé !

Willy : En je vorige was nog in de leer.

Lisette : Allee toe !

Willy : Een echte pastoor, een uitstervend ras.

Lisette : Iemand die de mis zingt zonder in zijn misboekje te kijken.

Willy : Een fenomeen !

Renilde : Een fenomeen, een fenomeen...

Wannes : Doe het zoals je wilt met je goesting of tegen je goesting maar doe onze nieuwe vrienden een plezier.

Lisette : Of wil je dat ze je nooit nog iets vragen ?

Willy : Is het dat wat je wilt ?

Renilde : Vraag me wat je ook maar in gedachten hebt maar breng me in 't vervolg alsjeblieft fraisekes mee.

Lisette : Afgesproken, Willy zal me eraan herinneren.

Willy : Absoluut... aan wat ook weer ?

Lisette : Dju toch, aan de fraisekes.

Willy : Je kunt wel denken dat ik dat van plan was.

Lisette : Ziezo, afgehandeld.

Stilte, na een poosje...

Wannes : Eigenlijk...

Renilde : Wat nu weer ?

Wannes : Eigenlijk vind ik jullie zaakje...

Willy : Welk zaakje ?

Lisette : De fraisekes.

Wannes : Ja, fascinerend.

Willy : Wij ook.

Renilde : Je steekt iets in de grond en zonder slag of stoot...

Wannes : heb je een veld sappige fraisekes, honderden kilo's.

Willy : De wonderen zijn de wereld niet uit maar maak je geen illusies er gaat ontzettend veel werk aan vooraf.

Wannes : Wordt het je stilaan te veel ?

Willy : Vreemd genoeg nooit.

Lisette : Was er plaats, hij zou wel tussen de fraisekes durven gaan slapen.

Willy : Ik vrees de pastoor, die loopt hier maar wat handenwrijvend rond en is tot alles in staat.

Renilde : 'k Zal rap weten wat hij hier uitspookt.

Wannes : Bouwplannen misschien.

Renilde : Bouwplannen ?

Wannes : Met wat de kerk ophaalt kan ze geen offerschaal meer kopen en zo zijn de pastoors genoodzaakt om aan iets anders te denken.

Willy : Mij goed maar aan wat ?

Wannes : Ik ben geen pastoor maar in zijn plaats zou 'k aan wiet denken.

Lisette : Wiet onder de kerk.

Wannes : Voilà, onder een modern kerkje voor een twintigtal kwezels.

Willy : En de kwezels regelmatig brainwashen en bewieroken,

Lisette : zodat ze niet ruiken wat er onder hun voeten groeit.

Renilde : Waaraan pastoors al niet moeten gaan denken!

Wannes : 't Zijn barre tijden voor de stakkers.

Renilde : Doe er me aan denken dat ik hem...

Wannes : Sigaren ?

Renilde : Ja extra stinkende.

Wannes : En mild van prijs. Straks is hij rijker dan wij en pastoors besteel je niet. Je eet toch ook je hond zijn brokken niet op.

Lisette (tegen Renilde) : Verwittig me als je de aanval inzet maar fraisekes krijgt hij niet.

Willy : Nee hij moet niet gaan denken dat ze meer opbrengen dan wiet.

Lisette : En ik heb liever dat hij zijn kerkje op een andere plaats bouwt.

Willy : Zelfs al bouwt hij het op kwezelhoogte dan nog kan het de zon weghouden.

Lisette : En kunnen de kwezels komen plassen tussen de fraisekes.

Renilde : Wildplassende kwezels met een blaasontsteking zijn gelukkig even zeldzaam als witte merels.

Lisette : Eén is er één te veel, dat weet ik ervan.

Renilde : Ik zet mijn beste beentje voor en breng hem wel op andere gedachten.

Lisette : En Wannes ?

Renilde : Wannes kijkt toe van aan de zijlijn. Hij kickt op de details.

Lisette : Ga je ze hem vertellen ?

Renilde : Da's de afspraak zoniet sluit hij me op.

Wannes : Zij de pastoor, ik zijn prestaties in geuren en kleuren.

Renilde : Klopt, volgens mij verkneukelt hij zich in onze doodzonden.

Lisette : En ondertussen denkt die dekselse onderkruiper nog aan een bouwwerk om ons te kloten.

Renilde : Niet meer voor lang , ik neem Willy mee om hem in een hinderlaag te lokken.

Willy : Mij ?

Renilde : Wie anders of wil je dat hij 't op een lopen zet als ik je vrouw meeneem ?

Lisette : Ja...(verwonderd) op een lopen ?

Renilde : Pastoors zijn moeilijk in te schatten met vrouwen, ofwel schieten ze zich erop ofwel schieten ze 'r van weg.

Wannes : En iemand zal hem moeten identificeren.

Renilde : Ja ik ga ze niet allemaal op de rooster leggen, je ziet dat van hier ! Er zijn al aangebrande exemplaren genoeg.

Lisette : Aangebrand, hoe bedoel je ?

Willy : Ze bedoelt dat ze vroeg of laat allemaal van Afrikaanse origine zijn.

Renilde : C'est ça, wat hun ziel betreft.

Lisette : O!

Renilde : Geen probleem, ze weten de biechtstoel staan of...toch een probleem, mocht hij homo zijn.

Lisette : Heb je ook een hekel aan homo's ?

Renilde : Zij aan mij.

Lisette : Maar allee wat 'n rare kwasten, komt dat tegen!

Renilde : In dat geval is 't aan Wannes.

Wannes : Aan mij ? Niks daarvan, aan Willy.

Willy : Waarom aan mij ? 'k Heb nog nooit 't bed gedeeld met een flikker. Ik zou niet weten wat ik er moet mee doen.

Wannes : 't Is aan jou omdat jij hem kent en hij met een landmeter bij jou rondloopt en niet bij mij.

Lisette : Voilà en omdat hij hier niet moet komen schijten in de fraisekes of ik schiet er mij achter.

Willy : Ik steek hem op mijn gaffel dienen Orapronobis.

Wannes : 't Was maar een veronderstelling en misschien kan Renilde er nog een hetero van maken.

Renilde : C'est ça, een hetero en als 't niet lukt een eunuch.

Lisette : Alles is goed als 't maar volgens de regels van de kunst gedaan is.

Wannes : In dit geval met een gevogelteschaar.

Renilde : Ik doe mijn best, maar mag ik in dit geval op God rekenen voor de rest ?

Wannes : That 's the question want God is oneindig barmhartig.

Willy : Voor zijn volgelingen, niet voor iedereen.

Wannes : God een kleinzielig geval ? Da 's een grove onderschatting.

Renilde : Da 's God effenaf met het badwater van zijn pastoors weggooien in een vervuilde sloot.

Willy (tegen Renilde) : Zondag weet ik waar de pastoor uithangt.

Renilde : Zijn adres heb ik nodig. Ah en ik wil weten of zijn meid inwoont.

Willy : Als ze inwoont...

Renilde : is 't klote tenzij ze al gediend heeft onder de vorige.

Wannes : Dan is 't een stuk van 't meubilair en zal 't wel geen meubilair in netkousen zijn.

Lisette : Renilde denkt aan alles. Dat dat stuk meid in de weg kan lopen daar had ik in de verste verte niet aan gedacht.

Renilde : Je bent best op alles voorbereid. Bijvoorbeeld, wat doe je als 't een cancadanseres is ?

Willy : Ook in spreidstand gaan.

Renilde : Of een karateka ?

Willy : Een paar keer goed vloeken en de pastoor verplichten om mee te vloeken.

Lisette : De pastoor, ik zou niet weten hoe.

Wannes : Met de gevogelteschaar in zijn onderbroek.

Lisette : Met ... allee doe maar als 't goed is voor de fraisekes en...

Willy : En wat ?

Lisette : hebben pastoors hun voortplantingsattributen wel echt nodig ?

Wannes : Goeie vraag. Ja en nee. In principe minder dan wij.

Renilde : De ene pastoor meer dan de andere. Mensen verschillen...

Wannes : niet omdat ze pastoor zijn maar omdat ze mensen zijn.

Renilde : Ja. Neem nu Wannes.

Wannes : Mij ?

Renilde : Ja zo rijk als Cresus en niet te beroerd om zijn vrouw in te zetten om nog rijker te worden.

Wannes : Je wordt er toch ook rijker van.

Renilde : Ik ben rijk getrouwd niet met de bedoeling om nog aan de uitbreiding van je rijk-zijn mee te werken maar om het al shoppend geleidelijk aan af te bouwen.

Wannes : Goed da 'k het weet.

Willy (aan Wannes) : Ga je scheiden ?

Wannes :Scheiden? Wat me dat zou kosten ! 'k Durf er niet aan denken en 'k ga er kapot van als ik erbij stilsta dat ik voor Renilde 't hoekje kan omgaan.

Renilde : 'k Zou er alles 's op een jaar of tien moeten doorjagen !

Lisette : Of eerder.

Renilde : Eerder ? Nee da 's onbegonnen werk, technisch onmogelijk .Is het niet mijn schatrijk schatje?

Wannes : Ga je nu eindelijk beseffen waarom je nooit rijk genoeg bent ?

Renilde : Nee, nooit.

Lisette : Voilà da 's duidelijk.

Renilde : Voor Wannes niet en weet je waarom ?

Lisette : Nee maar je zou eventueel hulp kunnen zoeken.

Wannes : Hulp en wat dan nog ?

Lisette : Bij een gespecialiseerd goed doel. Goede doelen zijn in staat je je hele fortuin af te luizen.

Willy : Zelfs al ben je 't nog aan 't opbouwen, ze heiligen de middelen.

Lisette : Tenzij...tenzij je de doodstrijd van verhongerende kinderen een niet te missen enig mooi schouwspel vindt.

Wannes : C'est la vie. Sommigen kicken op knoken, ik op poen en Lisette op fraisekes.

Renilde : En ik ? Op de fluit van de pastoor ?

Tweede bedrijf.

Wannes en Renilde converseren thuis in de living. We zijn een maand verder.

Wannes : Volgens Lode zijn er ooit gouden muntstukken begraven maar die zijn in '51 opgegraven door de bende van Fons de Magere.

Renilde : En..?

Wannes : Sindsdien zijn ze spoorloos en de kopstukken van de bende zijn allemaal overleden voor 1978.

Renilde : Waarom zou iemand er dan nog willen graven ?

Wannes : Omdat een handlanger van Göring die zichzelf bediende bij wat hij voor zijn baas buit nam de plek kende en er meermaals werd gesignaleerd in de periode dat hij in Brussel verbleef.

Renilde : Zou hij het brein kunnen geweest zijn van het oude gangenstelsel ?

Wannes : Misschien. Het was hoe dan ook geïnspireerd op de tunnels onder Görings landhuis in de buurt van Berchtesgaden.

Renilde : Vlakbij de Berghof de woning van Hitler.

Wannes : Ja vrienden, broze vrienden, Hitler de sobere fanatieke niet-roker en Göring "der Dicke" het flamboyante fuifbeest.

Renilde : Maar allebei verwoede kunstverzamelaars en machtsgeile drugsverslaafden, concurrenten dus.

Wannes : Geen enkel historisch document echter zoals het goudkonvooi naar Mittenwald of andere kunstschaten op de bodem van het Oostenrijkse Toplitzmeer...

Renilde : dat verwijst naar nazigoud of edelstenen onder Willy's aardbeienplantage.

Wannes : Als er meer dan goud alleen te vinden was heeft Magere Fons het geheim of de buit meegenomen in zijn graf.

Renilde : Wie weet en nu blijkt dat de pastoor Jandorie de zoon is van een jeugdvriend van Fons Artoos alias Magere Fons.

Wannes : Je bedoelt de kleinzoon.

Renilde : Ja.

Wannes : Kinderen hebben geen vrienden, alleen toevallige speelkameraden die ze niet zelf gekozen hebben.

Renilde : Lotgenoten.

Wannes : Zegt hij dat de pastoor ?

Renilde : Hij heeft het er met mij niet over gehad. Ik weet het van de vroegere koster, inmiddels ook de tachtig voorbij.

Wannes : Maar de pastoor heeft de omgeving niet verkend om er op zoek te gaan naar oorlogsbuit.

Renilde : Hij lachte kostelijk en toen kwam Fons ter sprake.

Wannes : Maar niet als een jeugdvriend van zijn grootvader.

Renilde : Op geen enkel moment.

Wannes : En toch...

Renilde : voel je dat Magere Fons zijn opzoekingswerk ter plaatse niet af was.

Wannes : Nee dat van de speurders die achter hem aanzaten.

Renilde : Toegegeven 3 km gangen waar zo weinig in gebeurd is...

Wannes : dat is in de oorlogsgeschiedenis schering en inslag maar niet...

Renilde : dat de Duitsers met de Franse slag zouden hebben gewerkt.

Wannes : Precies. Het is gewoon ondenkbaar dat amper twintig jaar na 't starten van de bouwwerken er al een deel was ingestort.

Renilde : Fons zijn werk ?

Wannes : Misschien.

Renilde : Om de speurders een hak te zetten.

Wannes : Daar hebben we 't raden naar maar zeker niet omdat ze aan instorten toe waren.

Renilde : Zou iemand Fons vóór geweest zijn ?

Wannes : Daar heeft het alle schijn van , wat volgens mij betekent dat iemand ervoor gezorgd heeft dat vrijwel iedereen dat wel zou gaan denken.

Renilde : Maar jij niet ?

Wannes : Nee, ik laat me niet sturen.

Renilde : Als je 'r wil mee doorgaan ga je Willy moeten inschakelen en hem desnoods...

Wannes : vergoeden voor de schade aan de aardbeien ?

Renilde : Ja toch.

Wannes : Vind je ?

Renilde : Jij niet ?

Wannes : Vergoeden vergoeden...we kunnen es 's mee gaan eten bij Pizza Hut. Iedereen lust pizza zelfs Dr.Oetker.

Renilde : Waarom niet ? In mijn sjofelste jurk.

Wannes : Die grasgroene met de diepe okseluitsnijdingen waar je je boodschap in kwijt kunt.

Renilde : Mijn...

Wannes : Ja een tattoo onder elke oksel.

Renilde : Een..? Van meer vulgariteit ga je dood.

Wannes : Niet als de boodschap grenzeloos schoon is.

Renilde : Laat 's horen.

Wannes : "Verzorg je ziel langs hier".

Renilde : Wannes mensenkloot nog één even grenzeloos schone boodschap en 'k voer je fraisekes tot ze 'r langs je oren uitkomen.

Wannes : Eigenlijk had ik de grond moeten kopen.

Renilde : i.pl.v. Willy.

Wannes : Ja.

Renilde : En waarom heb je hem niet gekocht ? Ik zal 't je zeggen, je zat weer 's op je centen.

Wannes : Ik ?

Renilde : 't Eerste bod was je al te hoog.

Wannes : Dat was het ook, belachelijk hoog. Die vent heeft nu eens geen flauw benul van centen.

Renilde : Normaal als je 'r geen hebt.

Wannes : Als je 'r geen hebt en je geeft er uit heb je 'r nog minder.

Renilde : Tja...

Wannes : Wat is me dat voor een tactiek ?

Renilde : Zeg jij het maar.

Wannes : 't Is een stommiteit eigen aan armoezaaiers.

Renilde : Ocharme !

Wannes : Ze lenen er maar op los zonder rekening te houden met de verschroeide aarde die ze in 't banksysteem achterlaten.

Renilde : Als ze hun leningen niet terugbetalen.

Wannes : Willy is de spreekwoordelijke driedubbele ezel van de klucht waarin hij de hoofdrol speelt.

Renilde : Hij is nu vijf of zes jaar bezig.

Wannes : De schulden stapelen zich op, wees daar maar zeker van.

Renilde : En als 't water hem aan de lippen staat...

Wannes : 'k Geef hem nog twee of drie jaar.

Renilde : En dan ?

Wannes : Dan is 't zaakje van mij.

Renilde : En voor hoeveel ?

Wannes : Voor de helft van wat het hem gekost heeft.

Renilde : Ah ?

Wannes : En als 't dan een beetje meezit vind ik nog een Rubens of twee onder de fraisekes.

Renilde : Een Rubens, om hem in een kluis te stoppen ?

Wannes : Verzilveren ga 'k hem doen, alhier met de poen.

Renilde : Gestolen goed gedijt niet.

Wannes : Nee ?

Renilde : Nee.

Wannes : Doe nu niet onnozel, 't mijne wel.

Renilde : Hoe ben je 'r aangeraakt ? Ze hadden je beter Adolf geheten.

Wannes : Zo ! (Neemt de pose van De Denker van Rodin)

Renilde : Ik zou liever hebben dat je luidop denkt.

Wannes : Op mijn sterfbed...misschien.

Renilde : Een ploert dat is wat je bent, een godvergeten ploert.

Wannes : Een rijke ploert en vroeg of laat ga je begrijpen dat de ambitie van elke rijke, ploert of niet, de toekomst is.

Renilde : En van de arme ?

Wannes : Wat hij vandaag kan te pakken krijgen. Daarmee is de sukkel de koning te rijk.

Renilde : Zoals Willy en Lisette.

Wannes : Een beter voorbeeld bestaat er niet.

Renilde : Misschien kunnen we 'r twee keer mee gaan eten.

Wannes : Je moet nu ook niet gaan overdrijven. Eén keer is al een keer teveel en ze hebben...

Renilde : hun fraisekes, een luxe product toen je klein was.

Wannes : Absoluut. Je moet de arme van vandaag niet teveel beklagen.

Renilde : Klopt, ze hebben klankkoren genoeg. Hele dagen klinken hun wijsjes, “we zijn blut, o wat is dat kut”.

Wannes : Net of de rijken nooit arm geweest zijn.

Renilde : Te lui om hun doggeld te gaan afhalen ja.

Wannes : En de hele dag aan 't zeuren, die stomme rijke klootzakken worden met de dag rijker.

Renilde : Zeggen ze dat ?

Wannes : Vaneigens, er komt niks anders uit.

Renilde : Niet te geloven en 't ergste is dat 't nog waar is ook (lachen onbedaarlijk).

Wannes (almaar harder lachend) : Ze kreften om te meest en de winnaar krijgt onder luid applaus van de kameraden de gouden krefstaaaf.

Renilde (al hakkellend van 't lachen) :

“Ontwaakt verworpenen der Aarde.

Ontwaakt verdoemd in hong 'ren sfeer.

Wannes : Reed'lijk willen stroomt over de Aard' en de stroom rijst al meer en meer.

Renilde : Sterft, gij oude vormen en gedachten.

Wannes : Slaaf geboornen, ontwaakt ontwaakt !

Renilde : De wereld steunt op nieuwe krachten, begeerte heeft ons aangeraakt.

Wannes (snotterend van 't lachen) :

Makkers ! ten laatste male

Tot de strijd ons geschaard

En de Internationale

Zal morgen heersen op Aard'."

Renilde : Hoeveel flessen wodka had de vertaler van dit afschuwelijk epos achterovergeslagen (Proest het uit.)

Wannes : Tja, als de drank is in de man zegt het spreekwoord... en aan drinken hebben ze allesbehalve een broertje dood onze armlastige vrienden.

Renilde : Vrienden ? Zet vrienden maar tussen aanhalingstekens.

Wannes : 'k Heb geen vijanden en dus zeg ik vrienden maar opgelet als vrienden te weten komen dat je r' warmpjes inzit...

Renilde : Gaan ze jaloers worden.

Wannes : En bijgevolg moet je niet met je welstand te koop lopen.

Renilde : Bedoel je nu dat je moordpogingen kunt uitlokken of verijdelen al naargelang ?

Wannes : Dat zou best kunnen.

Renilde : Dus als ik met mijn billen bloot loop...

Wannes : In huis of op straat ?

Renilde : Op straat.

Wannes : Daar zal de hand van God toeslaan, onverbiddelijk , de zalvende God.

Renilde : De vraag is uitlokking of niet.

Wannes : Euh...alles wel beschouwd de wet van Murphy.

Renilde : Van..? Oef !

Wannes : Voor één keer dat je 'r met blote billen op uit trekt...

Renilde : loopt er potverdikke fluitend een exemplaar langs met losse handjes net op 't ogenblik dat je je bukt om je veters te strikken.

Wannes : Als alles tegenzit... weet je wat ?

Renilde : Heb je de oplossing ?

Wannes : Oplossingen genoeg...

Renilde : maar ze kosten een fortuin.

Wannes : Een fortuin ? 't Is niet waar !

Renilde : Je zou je veronderstellingen met Willy kunnen delen en vervolgens alles eerlijk onder mekaar...

Wannes : kunnen verdelen.

Renilde : Onder vrienden, fantastisch ik zie het helemaal zitten.

Wannes : Ik niet.

Renilde : Hoezo jij niet ? Je verwoest zijn plantage en...

Wannes : Alle supermarkten liggen vol met aardbeien. Niemand zal er tekort komen en na zes maanden is alles voorbij.

Renilde : Je bedoelt voor jou.

Wannes : Dat spreekt vanzelf. Ieder voor zich.

Renilde : Alles weer dicht gebulldozerd ?

Wannes : Ja, vakwerk.

Renilde : Salut en de kost.

Wannes : Wat zou je willen een afscheidsfeestje ?

Renilde : Ja gezellig, in verhouding met de opbrengst.

Wannes : Wat ik er ook ontdek, al was het de schat van Scharlaken Rackham, ik zal er vruchteloos gezocht hebben.

Renilde : Zogezegd.

Wannes : Ja tot spijt van wie me benijdt. Maar wie zal me benijden als ik met hangende pootjes het veld ruim ?

Renilde : Niemand.

Wannes : Voilà.

Renilde : En toch duurt eerlijk het langst.

Wannes : Het langst ? Ook maar tot je 't hoekje om gaat, niet langer, niet minder lang.

Renilde : En dus...

Wannes : Wat ik eventueel zou kunnen overwegen...

Renilde : Eventueel ?

Wannes : Ja ik ben daar eerlijk in.

Renilde : Ah, dan toch in iets !

Wannes : Maar eigenlijk ben ik nog zo ver niet, is dat ik wel een paar aardbeiplantjes in de grond zou kunnen steken.

Renilde : Om je goede wil te tonen.

Wannes : Ja tenslotte zal ik de stomme plantage omgewoeld hebben, zij het met spijt in het hart.

Renilde : Niet bijster veel volgens mij.

Wannes : Genoeg om twee of drie plantjes in de grond te steken als blijk van dankbaarheid.

Renilde : Goed zo, dankbaar ben je nooit genoeg.

Wannes : Vind je dat ook ?

Renilde : Daar ziet het wel naar uit aangezien ik de buit fiftyfifty wou verdelen.

Wannes : Klopt maar zo zot ben ik niet. Ik weet wat ik ermee doe, zij niet.

Renilde : De buit verzilveren.

Wannes : Voilà "Money is a rich man's world".

Renilde : Maar de money is van hen, je hebt het spul bij hen gevonden.

Wannes : Weet ik maar je moet sukkel tegen zichzelf beschermen.

Renilde : Ze..?

Wannes : En geef toe, grotere sukkel dan Willy en Lisette kun je je moeilijk voorstellen.

Renilde : O!

Wannes : Zeg maar wie ?

Renilde : Euh...

Wannes : Zie je wel, je kent er geen.

Renilde : Omdat ik niet voorbereid ben op zo'n stomme vragen.

Wannes : Voorbereid ? Da's de beste! Volgende keer.

Renilde : En dat ik geen sukkels ken betekent niet dat er geen zijn, misschien hebben ze zelfs hun eigen vakbond of hun eigen “voetbalploegsje”.

Wannes : De kromsjotters.

Renilde : Zie je wel dat er meer zijn !

Wannes : Oké maar daarom zijn ze nog niet erger dan Willy en Lisette.

Renilde : We zullen het rap te weten komen. Je wilt er twee à vijf meter diep gaan graven met of zonder vergunning ?

Wannes : Zonder.

Renilde : Met of zonder toestemming van de eigenaars ?

Wannes : Met.

Renilde : Dacht ik al. En hoe ga je ze overtuigen, ga je de twee sukkels uitkopen?

Wannes : Utkopen ? Geen haar op mijn hoofd dat daar aan denkt, in geen honderd jaar.

Renilde : Weer iets dat ik zag aankomen. Je wilt dus dat ze je de werken zonder vergunning laten starten op hun eigendom zonder compensatie of tegenprestatie.

Wannes : Wat hebben ze te verliezen ? Niks... nu ja, de fraisekes.

Renilde : Ze hebben vooral niks te winnen.

Wannes : Ik ook niet, aangezien ik niet van plan ben om het hen te vertellen als ik iets gevonden heb.

Renilde : Magere troost voor hen.

Wannes : Geloof me, ze zullen zeer gelukkig zijn omdat ze nul euro voor de werken zullen hoeven te betalen .

Renilde : Daar geloof ik nu 's niks van.

Wannes : Maar wacht 's even.

Renilde : Een ander geniaal idee ?

Wannes : Je doet me daar aan iets denken...

Renilde : Ik dan nog wel ?

Wannes : Ja als ik hen nu eens een kleinigheid zou toestoppen...

Renilde : van wat je denkt te zullen vinden ?

Wannes : Ja dan kan ik hen ook een groot gedeelte van de werken aanrekenen.

Renilde : Aan hoeveel denk je ?

Wannes : Is 90% te veel ?

Renilde : Bah nee vraag hen 99% als ze toch niet kunnen rekenen.

Wannes : Voor een kleinigheid ?

Renilde : Ja waaraan dacht je precies ?

Wannes : Prullen, een verguld hakenkruis, een IJzeren Kruis of een nepgouden Groot Kruis.

Renilde : Zoals Henry Ford er één cadeau gekregen heeft.

Wannes : Ja een gouden maar die ga 'k niet weggeven.

Renilde : Geef al het goud maar aan mij of zoniet de diamanten, daarmee zou 'k al kunnen leven.

Wannes : Mochten ze toch nog...

Renilde : moeilijk doen ?

Wannes : Ja alhoewel ik dat niet direct verwacht, houden we nog een stok achter de deur.

Renilde : Welke stok ?

Wannes : De pastoor.

Renilde : Ga je me doen liegen ?

Wannes : 'k Ga je een licht loopje doen nemen met de waarheid, meer niet.

Renilde : Oké, in oorlogstijd zoals in oorlogstijd. Wat de nazi's een mens kunnen doen doen. Ongelooflijk, Adolf Adolf !

Wannes : Wat dacht je van de pastoor die naast de plantage de grootste basiliek ter wereld wil bouwen ?

Renilde : Zonder aarzelen stekezoet die vent. Wat dacht je van een strobreed kleiner ?

Wannes : Eventueel maar 't moet toch iets zijn om indruk te maken op ons koppel.

Renilde : Ik laat de paus komen. Ze kunnen hem trakteren op een kas fraisekes.

Wannes : De vraag is, heeft de paus goesting ?

Renilde : Goesting of niet, de papamobiel in.

Wannes : De...mij goed.

Renilde : Al was 't op zijn sloffen of zijn onze basilieken hem te min ?

Wannes : Zo goed ken ik hem nu ook niet.

Renilde : Je hebt ongelijk, iedereen kent de paus. Hij komt elke dag op tv, meer dan Martine Tanghe.

Wannes : Oké maar Martine Tanghe heeft meer supporters in Vlaanderen dan de paus.

Renilde : Omdat ze sympathiek geboren is en lacht zoals Andie MacDowell en je haar de absolutie kunt geven zonder haar eerst de biecht af te nemen.

Wannes : Klopt, je hoeft geen pastoor te zijn om dat in te zien.

Renilde : Ik laat de paus thuis en 'k neem Martine Tanghe.

Wannes : Goesting of niet ?

Renilde : Ja Vlamingen zijn een lijdzaam volk.

Wannes : Volgens Elsschot.

Renilde : Ja.

Wannes : Neem toch maar de paus. Hij is waarschijnlijk veel meer vertrouwd met de kwispel dan Tanghe.

Renilde : Zou je niet als 't je hoofdbezigheid is ?

Wannes : Effectief.

Renilde : Nu, 'k zie eigenlijk liever een modern kappelleke.

Wannes : Zoals dat in Liedekerke tegenover de gemeentelijke kleuterschool Dol-Fijn.

Renilde : Ja.

Wannes : Ik ook maar als afschrikmiddel is een basiliek beter, één met een torenspits zoals de moederkerk in Ulm.

Renilde : 'k Weet het maar 'k wil niet dat Willy en Lisette doodsangsten uitstaan.

Wannes : Ik ook niet, domme mensen zijn ook mensen hoeveel ze sterk bij sommige dieren aanleunen.

Renilde : En bij wie leun jij aan, bij Einstein ? Toeval of niet geboren in Ulm.

STILTE.

Renilde : Zeg me nu maar eens wat er me te doen staat als ze de basiliek weglachen of ze een andere onderbroek moeten aantrekken.

Wannes : De eerste hypothese is onwaarschijnlijk.

Renilde : En de tweede ?

Wannes : De tweede onvoorstelbaar in 't openbaar.

Renilde : Hou er rekening mee dat ik niet van plan ben me belachelijk te maken om jou nog rijker te maken.

Wannes : Belachelijk ? Hoe belachelijk is dat ?

Renilde : En niet in 't minst omdat ik er allesbehalve zeker van ben dat 't je zal lukken.

Wannes : Mijn grootvader Urbanus zei altijd "je moet eruit halen wat erin zit".

Renilde : Allee vooruit .

Wannes : Er zit daar nog heel wat in de grond en wie gaat het eruit halen ? Ik.

Renilde : Nadat ik Tanghe en de paus heb gewikt en gewogen om de fraisekesboeren gunstig te stemmen.

Wannes : Wat is een man zonder zijn wederhelft, niks.

Renilde : Niks ? Is er misschien nog iets waarvoor je je indoor speelgoed nodig hebt.

Wannes : Alles op zijn tijd, alles op zijn tijd.

Renilde : Ik heb geduld.

Wannes : Wat er ook van zij, wat ik ook vind 't zal altijd klein bier zijn tegenover jou.

Renilde : Da's mooi meegenomen. Stel nu dat je op een gouden kalf valt...

Wannes : Smelten dat kalf.

Renilde : Oké maar hoe haal je 't eruit ? Roep je 'r Willy bij om te helpen ?

Wannes : Willy ? Ik bijt het nog liever in stukken. Hij is in staat om er de helft van op te eisen.

Renilde : Meer, meer dan de helft.

Wannes : Meer ?

Renilde : Veel meer en dus zul je een ontsnappingsroute moeten graven als je 't er wil uithalen.

Wannes : Weet ik, zonder inspanning haal je geen gouden kalf boven.

Renilde : Zonder dat iemand je ziet.

Wannes : Liefst. 'k Denk wel...

Renilde : Zeg maar.

Wannes : dat als ik een kalf vind...

Renilde : 't een skelet zal zijn uit de oorlogsjaren.

Wannes : Nee ongeluksprofetes, een pasgeboren gouden kalfje dat je op de fiets kunt meenemen.

Renilde : Naar de wei.

Wannes : Wat ? Naar de smelterij.

Renilde : Vreselijk !

Wannes : Vreselijk ?

Renilde : 't Is alsof ik de boerin met haar pasgeboren kalf en met bittere tranen op de wangen het slachthuis zie binnenrijden.

Wannes : Sorry, 't mijne is van goud, misschien wel van goud en ivoor.

Renilde : En jij onnozelaar wilt er een smelterij mee binnenrijden.

Wannes : Iedereen rijdt ooit wel ergens binnen waar hij beter niet was binnengereden.

Renilde : Wie zijn verstand gebruikt niet.

Wannes : Soms wenkt het hart en sluimert de rede.

Renilde : Ik weet waarover je 't hebt.

Wannes : Goed zo.

Renilde : Soms val je halsoverkop voor een struikrover terwijl twee bankiers het uitvechten om uit je hand te mogen eten.

Wannes : Tja als twee honden vechten om een been...

Renilde : Een ...merci ! Ik ben er wel niet mee opgezet dat je me vergelijkt met een been hé.

Wannes : Sorry schatje mijn voorraad spreekwoorden is minder gespijsd dan mijn rekeningen.

Renilde : Hoeveel staat erop ?

Wannes : Na de graafoperatie bij Willy en Lisette leg ik alles voor je bloot, mijn ziel en mijn rekeningen.

Renilde (terzijde) : Eindelijk ga 'k weten of het wijs was met deze gepatenteerde vrek te trouwen of niet.

Wannes : En nu vraag je je af...

Renilde : Hoeveel ?

Wannes : Nee of ik er mij van bewust ben dat ik zo het risico loop...

Renilde : dat ik je ga doodknuffelen ?

Wannes : Ga je me doodknuffelen als je 't weet ?

Renilde : Nee tenzij al je rekeningen in 't rood staan.

Wannes : Dan ben ik gerust want ik kijk elke morgen hoeveel rijker ik geworden ben.

Renilde : En valt het mee ?

Wannes : De pastoor praat in principe niet uit de biecht.

Renilde : 't Is niet 't moment om de pastoor uit te hangen, net nu 'k hem moet verkopen aan Willy en Lisette met een basiliek erbij.

Wannes: Dan zal ik het je maar zeggen, de ene dag zus en de andere zo.

Renilde : Godverdomse krentenkakker !

Wannes : Herhaal dat nog eens.

Renilde : Ik zeg niks meer tot je me de waarheid vertelt over je rekeningen.

Wannes : De waarheid is dat er elke dag een slordige vijfduizend eurokes bijkomen, content ?

Renilde : Content is veel gezegd. Nu er zijn er waarschijnlijk die met minder moeten rondkomen.

Wannes : 'k Zou 't geloven, redelijk veel. Van dat bedrag moeten wel de dagelijkse huishoudkosten afgetrokken worden.

Renilde : Maar dan blijft er zo goed als niets over!

Wannes : Als je 't maar weet, probeer dat maar goed in je achterhoofd te houden.

Renilde : Ik doe mijn best.

Wannes : Poen moet opgepot worden, als je hem in de zon zet verwatert hij zoals sneeuw en voor je 't weet kun j' er niet eens meer van drinken.

Renilde : Op zoek dan maar naar dat gouden kalf vóór we Willy en Lisette moeten om hulp vragen om rond te komen.

Wannes : 'k Houd mijn hart vast.

Renilde : Stel dat ze nee zeggen.

Wannes : De ultieme schande. Gelukkig zijn we zover niet.

Renilde : Je bedoelt nog niet.

Wannes : Nee 'k heb het volste vertrouwen in de onderneming. Waarom zou 'k er anders aan beginnen ?

Renilde : 'k Zie nog één groot obstakel.

Wannes : Namelijk.

Renilde : We houden de pastoor en zijn basieliek tegen. Allemaal goed en wel, niet al te moeilijk...

Wannes : maar...

Renilde : maar hoe leggen we 't aan boord om de toelating te krijgen om onder de aardbeien aan 't werk te gaan ?

Wannes : De laatste loodjes wegen 't zwaarst maar wees gerust, 'k heb een plan.

Renilde : Ik ben benieuwd.

Wannes : We doen ons voor als neonazi's.

Renilde : Da's een mogelijkheid ja, zij zijn nog nooit hier geweest en bijgevolg...

Wannes : weten ze niet dat de schouw speciaal voor hen met nazi-symbolen opgesmukt is.

Renilde : En vanzelfsprekend met foto's van Hitler en van zijn kudde barbaren.

Wannes : Voilà en waar zetten we de Führer nog ?

Renilde : In 't toilet.

Wannes : Dat gaat ons dan wel een bom geld kosten.

Renilde : Een bom geld ? Een poster op de deur ?

Wannes : Ik bedoel aan drank om ze om de vijf minuten te doen plassen.

Renilde : Allee allee voor één keer en als je niet alleen Lisette wilt laten plassen als een paard maar ook Willy...

Wannes : Willy vooral.

Renilde : dan zul je nog voor een speciale pot moeten zorgen met de beeltenis op van de Führer.

Wannes : Ze allebei laten urineren op Hitler ?

Renilde : Ja misschien bezoeken ze dan 't toilet met plezier een keer of twee meer.

Wannes : Weer centjes die 'k kwijt ben.

Renilde : Ah Wannes ! Zie je dan niet dat die Hitler-pot de beste investering ooit is.

Wannes : Na de 12,5% lay-in van Goldman Sachs in Hepalink in 2007.

Renilde : De op één na beste dan.

Wannes : Ik ga akkoord op één voorwaarde, dat we de Hitler-pot niet houden tot hij versleten geplast is.

Renilde : Tot ...geen haar in mijn schaamstreek dat daaraan denkt.

Wannes : 't Zou fantastisch zijn mochten we hem bij "Stukken van mensen" kunnen verkopen.

Renilde : Met 100% winst.

Wannes : Minstens, zoniet houden we hem op een ereplaats als souvenir aan 't gouden kalf dat we binnengehaald hebben.

Renilde : Een ereplaats een ereplaats, in de living wil ik hem niet zien staan hé, ah nee.

Wannes : Nee ?

Renilde : Doe hem desnoods cadeau aan de Peggy Guggenheim Collectie in Venetië.

Wannes : Hem weggeven de Hitler-pot, over mijn lijk ! Maar ik denk hier aan iets.

Renilde (geeuwt) : Weer iets beestig interessant ?

Wannes : Als ik hem nu 's aan diggelen sloeg ?

Renilde : Eerst plas en schijt je hem vol en dan wil je hem niet kwijt en nu...je moet nu 's gaan weten wat je wilt.

Wannes : De Muur van Berlijn werd eens afgebroken toch ook veel meer waard.

Renilde : Weet je wat, je kunt het proberen.

Wannes : Slim hé "business is a businessman's best friend".

Renilde : Maar niet in honderdduizend stukjes.

Wannes : Dat kan ik je niet beloven, als 't zo meer opbrengt, dan wil ik hem niet in drie stukken kwijt.

Renilde : Godverdomme Wannes da 's nog geen reden om hem in honderdduizend stukjes te verkopen. 'k Ben je gepingel zo beu als kouwe pap.

Wannes : Ik sta open voor eender welk voorstel maar bemoei je alsjeblieft niet met mijn financiën.

Renilde : Eender welk, da 's altijd leuk meegenomen.

Wannes : Je weet dat ik je niks kan weigeren.

Renilde : Zolang als 't niet om geld draait.

Wannes : Vrouwen hebben, jij kunt het weten, niks met geld, tenzij om het uit te geven...

Renilde : zoals kinderen hun centjes inwisselen voor snoep en niet inzien dat ze bekocht zijn.

Wannes : Exact, gerold door zakkenrollers in winkelierskleren.

Renilde : Wij vrouwen kopen wat zeg ik shoppen als zottinnen, soms wel zeventien handtassen ineens en we moeten al bijzonder slecht bij kas zijn om de bijpassende laarsjes te laten staan.

Wannes : Genoeg ! 'k Ben al depressief als ik eraan denk.

Renilde : Verman je wijsneus Wannes en neem het van mij aan, onder de fraisekes schijnt de zon.

Derde Bedrijf.

Weer een maand verder. Lisette en Willy zijn op bezoek bij Wannes en Renilde die de living "versierd" hebben met nazi-foto's en – symbolen. Iedereen drinkt bier.

Willy : 't Is nu niet dat ik Hitler boven mijn bed zou hangen.

Wannes : Nee ?

Willy : Nee, echt niet.

Renilde : Ergens anders ?

Willy : Ook niet, alhoewel ...

Renilde : Bij ons hangt hij overal.

Lisette : Overal ?

Renilde : Letterlijk overal. Soms vind ik het zelf te veel maar vind ik ergens een foto die 'k niet ken, ik breng ze mee.

Wannes : Ik ook.

Renilde : Hij maakt van zijn "je weet wel" als ik een nieuwe onderbroek koop.

Wannes : Maar niet als 't er één is met de Führer op.

Renilde : Klopt.

Wannes : Ik geef het toe, 'k ben aan de zuinige kant.

Willy : Elke gek zijn gebrek.

Renilde : Zo zegt men alhoewel zuinigheid een deugd is en de gek helemaal niet op 't lijf geschreven.

Wannes : Ik denk dat de zuinige gek nog moet geboren worden.

Lisette : Ik zou 't niet weten. Nu zotten loop je niet elke dag tegen 't lijf. De enige echte zot die ik ken is Hitler.

Renilde : Hitler ?

Lisette : Ja dat ventje heeft veel zottigheden gedaan in zijn leven, zeker weten.

Wannes : En jij ?

Lisette : Ik ook.

Renilde : Voilà. Dat neemt niet weg dat ik zijn snor wel eens op mijn borsten zou willen gevoeld hebben, jij niet ?

Lisette: Bah...

Willy : Vijftig jaar geleden.

Lisette : Ja maar niet meer of niet minder dan iedereen.

Wannes : Jonge meisjes willen zo snel mogelijk ontmaagd worden hoewel hun moeders die als meisjes hetzelfde wilden, doen alsof ze 't er niet mee eens zijn.

Renilde : Je ziet dat je nooit moeder geweest bent.

Willy : Hé hé 't is niet aan iedere zot gegeven, ja zelfs niet aan iedere zottin die haar benen niet gesloten kan houden.

Lisette : Zoals Hitler zijn moeder.

Willy : Kleine oorzaak grote gevolgen ! En nu hangt meneer hier overal in huis te pronken, potverdikke.

Wannes : Hier en op vele andere plaatsen.

Renilde : Die man heeft zoveel sex-appeal dat ik hem af en toe laat genieten van een dansje in mijn sjiekste sexy lingerie.

Lisette (vóór zijn foto) : Nu je 't zegt maar ik weet niet hoe het komt, ik zie zijn snor in 't blauw.

Willy (ook voor de foto) : In 't blauw ? Hier drink nog 's van je bier. (tegen Renilde) En der Führer ?

Renilde : Zwijg, af en toe knipoogt hij naar mij.

Lisette : 't Is niet mogelijk en hij is al zo lang dood ! Hij is toch dood ?

Wannes : Helaas al een eeuwigheid.

Lisette : Niets te vroeg als je 't mij vraagt.

Renilde : 'k Voel me echt bevoorrecht want de sloeber had een zwak voor kindvrouwtjes.

Willy : Hij had de macht, dan heb je z' allemaal.

Wannes : 't Schijnt. Nu ik ben fan en dat hij naar mijn vrouw knipoogt is een hele eer voor mij.

Renilde : Ik zou 't geloven. Wie kan dat zeggen ?

Willy : Niemand en behalve Wannes is er niemand die dat fabeltje gelooft. De zot kan de pot op, daar is hij op zijn plaats.

Wannes en Renilde bekijken mekaar.

Wannes : Iemand nog een glas bier ?

Lisette : Waarom niet. 't Loopt goed binnen en 'k voel dat er straks een lading zal gaan uit moeten.

Nadat Wannes al de glazen nog 's gevuld heeft...

Wannes : Santé. Op wiens gezondheid gaan we klinken ?

Renilde : Op de onze tiens.

Lisette : Ja niet op die van Hitler tenzij...tenzij hij ook eens naar mij knipoogt.

Willy : Santé, hoe ouder hoe zotter.

Wannes : Weet je of Göring de gedoodverfde opvolger van zijn vriend Hitler ooit de gangen onder de plantage bezocht heeft ?

Willy : Nee, waarom ?

Wannes : 'k Zou 't graag weten.

Willy : Ik niet.

Renilde : Ah ?

Willy : Ging je niet met de pastoor aanpappen ?

Renilde : Aanpappen is me niet gelukt .

Lisette : 't Is niet waar !

Wannes : Er begint een beetje sleet op te komen.

Lisette (bekijkt Renilde) : Me dunkt.

Renilde : 'k Zou niet weten waarop, in elk geval weet ik alles van zijn bouwplannen.

Willy : Ik wist dat hij iets in 't schild voerde de achterbakse kerkenbouwer.

Renilde : 'k Weet het van zijn meid.

Lisette : Zijn zuster.

Willy : Wat slaapt hij met zijn zuster ?

Renilde : Dat zijn mijn zaken niet maar dat hij zijn zuster als meid exploiteert...

Willy : dat belooft niet veel goeds voor de rest.

Renilde : Helaas !

Willy : De smeerlap!

Wannes : Niet alleen kiest hij voor zijn zuster...

Lisette : i.pl.v. voor je vrouw.

Willy : De onbeschofterik !

Renilde : Maar op de koop toe...

Willy : Op de koop toe ?

Renilde : is hij van plan, op de grond naast de fraisekes een kolossale basiliek te laten bouwen met de zegen van de paus.

Willy : De achterbakse onbeschofterik die zijn zuster verkiest boven...

Renilde : Een regelrechte aantasting van de christelijke zeden.

Lisette : Willy zou hem bij jou met plezier vervangen maar hij is twintig jaar geleden,

Willy : aan 't eind gekomen van mijn seksueel Latijn.

Renilde : Niks aan te doen.

Willy : En wat de basiliek betreft kan ik kort zijn, die komt er niet.

Wannes : Ik zou daar toch zo zeker niet van zijn.

Renilde : Mirakels zijn de wereld niet uit.

Wannes : En Gods wegen zijn door mensjes als wij niet te bevatten.

Lisette : Da 's waar maar Willy en ik zijn van plan Hem een poepje te laten ruiken.

Willy : Je mag in deze de fraisekeskwekers niet onderschatten.

Renilde : Misschien maar ik vrees dat God toch van een ander kaliber is.

Lisette : God oké maar de pastoor ? Laat hem eerst een bed kopen voor zijn zuster, als er dan nog iets overschiet kan hij beginnen denken aan zijn basiliekske.

Willy : Als je 't mij vraagt is de pastoor zo zot als Hitler.

Wannes : Misschien een beetje megalomaan, ja ongetwijfeld maar 'k verwed er mijn hoofd op dat God zich in zijn basilieken is zijn sas voelt.

Renilde : Hij is een beetje zoals wij.

Wannes : Nieuw-rijk maar over zijn hoogtepunt.

Willy : Jullie ook ?

Wannes : Helaas wie 't gemaakt heeft, heeft het gemaakt.

Renilde : Wat valt er dan nog te maken ?

Lisette : Tja...

Renilde : En hier kan God het verschil maken want op papier is hij oneindig veel slimmer dan wij.

Willy : Slim of niet , zijn basiliek komt er niet.

Lisette : Wij hebben hem gerold de pastoor.

Willy : Anders gezegd we hebben hem glansrijk bij zijn pietje, in de taal van Orapronobis summa cum laude.

Lisette : En nu ga 'k plassen. Hij (wijst naar Hitler) hangt toch niet aan de deur?

Renilde : Toch wel maar ga 't nu alsjeblieft niet in je broek doen, hij gaat je niet opeten.

Lisette : Geloof me of niet, 'k ben er toch niet helemaal gerust in. Wat hangt hij daar te doen ?

Willy : Allee vooruit, misschien knipoogt hij wel naar jou zoals naar Renilde.

Wannes : Ja da 's toch wat je wou.

Lisette trekt haar schouders op en haar stoute schoenen aan en verlaat de living. Luide schreeuw van afschuw als ze het toilet binnenstapt.

Willy (springt op en snelt naar 't toilet) : Zou hij toch ..?

Wannes (als hij met zijn vrouw alleen is) : Wedden dat hij de grond gekocht heeft.

Renilde : Dat denk ik ook. Onze grootste troef is daarmee om zeep. Waarom heb jij hem niet gekocht.

Willy (terug) : De Führer op de bodem van de wc-pot, proficiat echt iets voor hem.

Wannes : Hij krijgt daar nogal wat shit over zijn smikkel maar het uitzicht is hem op 't lijf geschreven.

Renilde : Adembenemend, alle intieme familiejuwelen passeren er de revue.

Lisette (terug) : 'k Heb er dorst van gekregen.

Renilde : Is 't waar ?

Lisette: Absoluut, 't geeft een zalig niet te beschrijven gevoel Adolf de volle lading te kunnen geven.

Wannes : En dus heb je dorst gekregen met de bedoeling hem zo vlug mogelijk opnieuw met een volle blaas te kunnen gaan opzoeken.

Willy (ledigt zijn glas) : Ik ook.

Renilde : Ik drink mee.

Willy : Schenk maar vol Wannes.

Wannes : C'est ça, Hitler wacht.

Renilde : Apropos Willy, waarom ben je eigenlijk zo zeker ?

Willy : Dat de basiliëk er niet komt ?

Wannes (terwijl hij inschenkt) : Ja heb jij die grond gekocht ?

Lisette : Als hij zat genoeg is gaat hij je 'r alles over vertellen.

Wannes : En..?

Lisette : Na een pint of tien.

Willy : Tien of twaalf.

Wannes : Dat wordt hier een duur geval ! Santé, tien is dat wel goed voor de gezondheid ?

Willy : Perfect, 't is toch maar fluitjesbier en 't is om Hitler zijn snor mee te spoelen als er stront aan hangt.

Lisette : Heb je geen duurder bier ?

Wannes : Nee.

Renilde : Waarom, spoelt dat beter ?

Lisette : Nee maar je gaat rapper alles van ons te weten komen.

Renilde (tegen Wannes) : Volgende keer haal ik het bier, Orval, voor één keer dat onze fraisekes-vrienden op bezoek komen.

Willy : We kunnen elke dag komen.

Lisette : Ja we komen graag op bezoek bij welgestelde mensen. Je wordt er beter ontvangen dan bij arme luizen.

Wannes : Welbedankt Lisette. Welbedankt.

Lisette : Zo kunnen we ons perfect voorbereiden...

Renilde : Voorbereiden ?

Lisette : op de dag dat we zelf de jackpot binnenhalen en door de grote poort de wereld van de superrijken binnenwandelen.

Wannes : Met de opbrengst van de fraisekes nooit of te nooit, forget it.

Lisette : Wait en wacht. 'k Begin al Engels te kennen, Latijn laat ik aan Ora en nog iets.

Renilde : Cheers ! Here 's to you Lisetteke van de strawberry farm.

Lisette : Komt in orde, schol ! Van de wat ?

Willy : Van de fraisekesboerderij.

Lisette : O ! Engels is gemakkelijk eens dat je 't kent en ik begin er stilaan alles van te kennen.

Wannes : Des te beter.

Lisette : Zoals van Hitler, hoe meer ik erop plas hoe beter ik hem ken.

Renilde : En hij jou !

Lisette : Dat zal wel , 'k hou mijn broek niet aan hé.

Wannes : Weet je ook of Adolf met Hermann

Göring in de gangen onder de fraisekes heeft gekampeerd ?

Lisette : Euh...ja en nee. Ik...

Willy : Ze heeft daarvoor nog een pint of vijf, zes nodig denk ik.

Lisette : Op zijn minst, o la la!

Renilde : Spannend. Als je wist wat ik ervoor over heb om dat te weten!

Willy : Wat ? Ik ben op voorhand akkoord.

Lisette : Ik niet vóór ik zo zat ben als een kanon.

Wannes : 't Is namelijk zo dat als hij er geweest is, er voor de amateur...

Willy : zoals jij Renilde.

Wannes : ja souvenirs van onschatbare waarde te vinden zijn.

Willy : 't Is simpel die zijn dan van ons...

Lisette : want bij ons gevonden. Santé !

Willy : Maar als ze voor u van onschatbare waarde zijn verkoop ik ze u wel voor een redelijk bedrag.

Lisette : Dat spreekt vanzelf, voor een redelijk fors bedrag in overeenstemming met de waarde.

Renilde : Met..?

Lisette : Ja 't kan beter van de kerk dan van de kapel.

Willy : Goed gezien en in dit geval zijn jullie de kerk...

Lisette: en wij zijn een eenvoudig kapelleke waar veel werk aan is, geen discussie mogelijk.

Willy (tegen Wannes) : Wat denk j' ervan ? Doen we 't zo ?

Wannes : Niet direct in elk geval.

Renilde : Ja ze liggen er al zo lang, als er liggen.

Wannes : We gaan er nog 's goed over nadenken.

Willy : C'est ça ! Mochten er andere Hitler-fans op afkomen verwittigen we u wel.

Lisette : Ik ga er nog 's op plassen. Je krijgt daar niet elke dag de gelegenheid toe.

Willy : Alweer ?

Lisette: Ga je mee ?

Willy : Mee ?

Lisette: Om te zien of hij knipoogt naar mij !

Renilde : Hij zit daar niet te knipogen op de eerste de beste griet die binnenspringt zoniet zag hij al lang zo scheel als een otter.

Wannes : In zijn plaats zou je toch ook aan je imago denken.

Willy : In zijn plaats had ik daar al een stuk eerder aan gedacht.

Lisette : Ik ga de sluisen openzette. Schenk me ondertussen nog 's in.

Wannes (met het bier) : Drinkt ze altijd zoveel ?

Willy : Nee, 'k heb de indruk dat ze er achter wil komen of je wel bier genoeg in huis hebt.

Wannes : Dat zal wel, zoniet moet ik er in de buurtwinkel achter waar een flesje negen cent meer kost dan in de supermarkt.

Renilde : Afgerond naar boven.

Wannes : Reken en tel, een regelrechte ramp voor de portemonnee.

Willy : Om achter nazi-souvenirs op zoek te kunnen gaan moet je iets over hebben.

Wannes : Oké maar 't moet binnen de perken blijven.

Willy : Beschouw het bier als een investering en Lisette is klein bier in vergelijking met een graafmachine.

Renilde : Klein bier ?

Willy : Ja zo'n machine zuipt als een scheepskameel en de brandstof is niet te betalen.

Renilde : Hoe weet je 't ?

Willy : En daarenboven moet je 'r rekening mee houden dat de politiek aan de superrijken zal vragen om de coronacrisis mee te helpen betalen.

Wannes : Ze kunnen mijn kloten kussen.

Willy : O! Wat zijn me dat voor manieren !

Wannes : 't Was er uit voor ik er erg in had en Willy is dat soort uitdrukkingen gewoon tussen de fraisekesplukkers.

Willy : 't Zijn Zuid-Roemenen en Noord-Bulgaren. Lisette commandeert ze in 't Engels, waar zit ze trouwens ?

Renilde : Op de Führer. We zijn het hier gewend dat iedereen lang wegblijft.

Wannes : Normaal, aan de gevel mag hij niet hangen en huppeldepup, hoe heet hij ook weer, wel.

Renilde : Van discriminatie gesproken ! En dus profiteert iedereen hier bij ons op 't toilet.

Wannes : Laat ze maar gezellig zitten. Ondertussen drinkt ze mijn bier niet op.

Willy : 'k Ben niet ongerust omdat ze nog niet terug is.

Renilde : Des te beter. Ga binnen vijf minuten 'ns kijken.

Wannes : Als ze verkrampst kan ze in de pot wegzakken.

Renilde : Maar da's weinig waarschijnlijk. 't Is me zelf nog nooit overkomen.

Willy : In dat geval...

Wannes : Iemand moet wel de eerste zijn natuurlijk.

Willy : Niet Lisette.

Renilde : Hoe kun je daar zo zeker van zijn ?

Willy : Omdat ze in niets de eerste was en omdat het niet het verkrampende type is.

Renilde : Welk type dan wel ?

Willy : Een gemoedelijke maar oerdegelijke fraisekesboerin.

Wannes : Toen jullie de grond gekocht hebben...

Willy : Acht jaar geleden ondertussen.

Renilde : wou Wannes ook een bod doen.

Willy : 't Is niet waar !

Wannes : Toch wel maar ik heb me bedacht.

Willy : Omdat je voor jezelf uitgemaakt had dat Fons de Magere wel geen nazi-symbolen zou laten rondslingeren hebben.

Wannes : Zoiets ja.

Willy : Magere Fons, volgens sommigen “ magere “ omwille van de ontberingen tijdens de oorlogsjaren was geen neonazi volgens zij die ’t konden weten.

Renilde : Zijn kornuiten.

Willy : Ja en dat zijn hond Blondie heette zoals de Duitse scheper van Hitler was toeval.

Renilde : Een merkwaardig toeval toch wel.

Willy : Niet meer dan dat, ’t was een hond die onder die naam in de opvang zat.

Wannes : En van de buit van de bankovervallen heb je daar nog iets van teruggevonden ?

Willy : Officieel niets.

Wannes : Niets...tegen vrienden mag je ’t zeggen.

Willy : Allee omdat alles al lang verjaard is, alles.

Wannes : Heb je alles terugbezorgd ?

Willy : Tot de laatste haarspeld in plastic.

Wannes : Die zou ’k ook terugbezorgd hebben.

Willy : Maar de goudstaven niet ?

Wannes : Na een bankoverval zitten er als je de kluisenhuurders moogt geloven in elke opengebroken kluis gemiddeld drie kilo goud en geen gram plastic.

Willy : De kunst van ’t stelen bestaat erin dat je de dief te vlug af bent en hem besteelt voor hij jou kan bestelen.

Renilde : Tja, canzone per bambini. Jong geleerd, oud in slaap gedaan. Gigliola Cinquetti (zingt) Carissimo Pinocchio. Hoor je ze ?

Willy: Kijk goed, naar mijn neus en zeg het me of hij langer wordt. Bij ons zit niks meer in de grond behalve fraisekes.

Wannes : Je hebt de hele buit van Fons de Magere overhandigd aan de politie.

Willy : Ik zweer het.

Wannes : Niet slim.

Willy : Slimmer ga 'k niet meer worden. 'k Voel het.

Wannes : Willy toch !

Renilde : Alles teruggeven,

Willy : in de beste handen, die van de politie.

Wannes : En daar begint het mysterie.

Willy : Ja niet bij mij. Ik ga Lisette halen.

Net op dat ogenblik komt Lisette goedgehumd de living binnen.

Lisette : Dorst dat ik heb. (Bekijkt haar pint) Maar bier zonder schuim da's kattenpis. (Tegen Wannes) Hier, drink jij dat maar uit of giet het uit over de Führer.

Renilde : Hij krijgt het later, als het de gewone weg afgelegd heeft.

Wannes (drinkt het bier in één trek uit) : Voilà. (Tegen Lisette) Zo ga je nooit rijk worden. Willy probeer haar dat 's aan 't verstand te brengen.

Willy : Te laat. 't Is precies of ze niet wil rijk worden. Daarvoor zou ze wel twintig bestrijdingsmiddelen moeten spuiten op de fraisekes i.pl.v. twee.

Lisette : Twee is genoeg en zelfs arm ben ik rijk genoeg en misschien zijn die twee er twee teveel. (Knipoogt naar Willy.)

Willy : Tja...

Renilde (tegen Lisette terwijl Wannes haar glas dat hij uitgedronken heeft opnieuw vult) : Je hebt duidelijk te lang op 't toilet gezeten. Je krijgt de manieren van de Fûrher.

Lisette : Niet allemaal, gelukkig !

Willy : Was 't er goed ?

Renilde : Of heb je nog op andere plaatsen rondgesnuffeld ?

Lisette : Nee daarvoor was 't boven Adolf te zalig, zij het niet altijd even comfortabel.

Wannes : Je moet er normaal gezien geen uur aan een stuk blijven zitten.

Lisette : Ik zat zo te denken , als zijn beeltenis nu 's op een kussen stond...

Renilde : Op een kussen en dan ?

Lisette : 't Zou gemakkelijker zitten.

Willy : Juist maar niet om te plassen.

Lisette : Voilà zelfs al liet ik mijn broek zakken.

Wannes : Weet je wat ik denk ?

Renilde : Dat de Führer zich een aap zou schrikken als hij je zo zou zien plassen.

Lisette : En als hij zich zou herkennen op de bodem van de pot niet misschien ?

Na een tijdje.

Renilde : 't Was Wannes zijn idee.

Wannes : Klopt. Alle slechte zijn hier van mij.

Willy : Dat van de basiliek ook ?

Renilde : Dat zal wel en ik wou Martine Tanghe laten komen en niet de paus.

Lisette : En waarom precies Martine Tanghe ?

Renilde : Dat vraag ik me ook af. Misschien op 't idee gekomen in een vlaag van zinsverbijstering.

Lisette : Dat soort vlagen bestaan.

Wannes : Blijkbaar.

Lisette : Schol. De boodschap is, als er een vlaag valt, binnenblijven.

Renilde : Binnenblijven ?

Lisette : Probeer het eens, 't zal je goed bekomen.

Wannes : Ja wat is 't risico ?

Renilde : We zijn al binnen maar we leven wel als regelrechte schooiers.

Wannes : Wablief welke schooier kan er in 't holst van de nacht op Hitler gaan zitten om zijn behoefte te doen?

Willy : Geen enkele maar luxe is toch nog iets anders.

Lisette : Wat weet jij van luxe ? Je leest zelfs de boekskes niet waarin ze in geuren en kleuren wordt beschreven.

Willy : Zelfs de gazet niet.

Wannes : Papier is onbetaalbaar zelfs al koop je maar één gazet per week.

Willy : Eén is niet veel maar als j' op zoek bent naar nieuws is dat genoeg,

Wannes : om ook niet chagrijnig te worden.

Willy : Omdat er niet veel nieuws is, ik bedoel nieuws waar we nog van opkijken.

Renilde : Drink nog 's.

Willy : Waar ik wel van opkijk is dat de gazet onbetaalbaar is hoewel er weinig of geen nieuws in staat.

Renilde : Da's het stinkendrijk-syndroom, dat kunnen keuterboeren niet bevatten.

Lisette : Zijn wij dat, die keuterboeren ?

Willy : Ik vrees het.

Renilde : In de Spaanse provincie Huelva alleen worden op 5.500 hectare aardbeien gekweekt en bij jullie ?

Willy : Wij produceren vijftwintig ton en zij ongeveer driehonderdduizend.

Wannes : Jullie zijn dus klein grut.

Lisette : Klein grut ? Daar ga 'k niet om bleiten, we komen rond.

Willy : Iedereen kan dat niet zeggen.

Wannes : Eerst zien en dan geloven !

Willy : Dat we rondkomen ?

Wannes : Ja en dat je niks scheefgeslagen hebt van de buit van Fons en co geloof ik nog minder.

Lisette : Doe dan tenminste alsof.

Wannes : Waarom zou 'k dat doen ?

Lisette : Uit sympathie.

Willy : Voilà, uit sympathie voor de keuterboer. Sympathie kost niks, vraag het aan Renilde.

Renilde : Geen cent.

Willy : Ondertussen doen wij alsof we geloven dat jullie Hitler sympathiek vinden.

Renilde : Oké, slimme keuterboeren. Ik geef het toe, hij is hier niet geliefder dan in uw nederige woonst.

Willy : Jullie wilden het gestoorde monster gebruiken om ... waarom eigenlijk ?

Wannes : Om voorzichtig met een speld en een lepel onder de beste fraisekes van West-Europa te gaan graven.

Renilde : Wannes is nog archeoloog geweest in een vorig leven.

Lisette : Sapperdekloot ! (Terzijde.) Ik speel de verbaasde trut.

Willy : Vóór of na de paardenvijgen ?

Renilde : Ertussen.

Willy : 't Doet er niet toe. Kom vertel maar verder.

Wannes : Teneinde aldaar...

Lisette : Alwaar ?

Wannes : Onder de beste fraisekes van West-Europa.

Willy : Zeg dat nog eens, als 't niet te veel gevraagd is. Je gelooft nooit hoe dat in mijn oren klinkt.

Lisette : En in de mijne dan !

Wannes : Onder de beste fraisekes van West-Europa en omstreken op zoek te gaan...

Renilde : naar van alles en nog wat in verband met de historische waarde van de gangen,

Wannes : voor de jonge mensen die Hitler en Fons de Magere niet gekend hebben.

Willy : Omdat ze, geloof het of niet, niet op hun wc-pot staan.

Renilde : Cool hé !

Willy : Very cool ! Ware het niet dat we zelf alles gesloopt hebben na een minutieuze maandenlange zoektocht.

Lisette : Voilà voilà voilà.

Renilde : Spijtig dat de gangen er niet meer zijn.

Lisette : Very spijtig.

Wannes : Rampzalig, 'k had er een fortuin kunnen in vinden en nu groeien er stomme fraisekes.

Lisette : De beste van West-Europa en omstreken.

Wannes : Soit . Ik ga hier niet over discussiëren hoewel ik dat zou kunnen maar ze zijn het niet waard.

Renilde : 't Zijn ordinaire stomme godverdomse fraisekes.

Lisette : O! Niet verwonderlijk dat de pastoor je niet zag zitten.

Renilde : Wat weet jij van pastoors, niks.

Lisette : Minder dan niks.

Renilde : Ze vloeken niet luidop maar binnensmonds.

Wannes : Ja ze vrijen ook niet op straat zoals wij,

Renilde : maar in hun sombere alkoven en ze vloeken zoals kettters als ze klaarkomen.

Lisette : God almachtig !

Renilde : Ik kan 't weten alhoewel er traditionalisten tussen zitten die 't bij Jezus Maria Jozef houden.

Willy : Je bent nooit te oud om te leren en je moet ze, als ik je goed begrijp, niet allemaal over dezelfde kam scheren.

Renilde : Zo is dat. Er zijn best wel deftige pastoors die hun manieren houden als ze vrijen.

Lisette : Allee vooruit de paus zal content zijn als hij dat hoort.

Wannes : Laat het ons hopen.

Willy (tegen Wannes) : Iedereen content behalve jij en Renilde.

Renilde : Wie zegt dat ?

Wannes : Omdat we niet kunnen gaan graven onder de fraisekes.

Willy : Ja sorry. Maar nu je weet dat je 'r niets zou onder gevonden hebben, ook weer niet zo erg.

Lisette : Temeer omdat Wannes al schatrijk is.

Renilde : Het probleem is niet dat hij al rijk genoeg is.

Wannes, Je bent, elke rijke zal 't beamen, nooit rijk genoeg.

Renilde : Nu is het zo dat Wannes een neus heeft voor opgravingswerk.

Wannes : Ik werk volgens een beproefde methodiek,

Renilde : waarbij niks waardevols over 't hoofd gezien wordt.

Willy : Dan kan ik jullie geruststellen, scherven zitten er nog in, veel scherven.

Lisette: 't Is net of de trawanten van de Führer er dag en nacht gezopen hebben als beesten.

Willy : Dju wat een zootje ! Niet normaal ! Nu ja, straalbezopen of niet, 't waren beesten.

Lisette : Walgelijke beesten.

Willy : En beesten hebben niks menselijks behalve Ernestine. Waar zit hij trouwens je hond ? Schol !

Lisette : Gezellig zo bijeen, zelfs zonder Ernestine.

Renilde : Content ?

Lisette : Ik geniet hier met volle teugen van en 'k zie er echt naar uit om jullie binnenkort op de plantage te ontvangen.

Wannes : Tussen de fraisekes.

Willy : In onze geklimatiseerde serre speciaal ontworpen voor hoog bezoek zoals jullie.

Lisette : Een bijouke !

Willy : En nu ga 'k eventjes tot bij Hitler.

Renilde : C'est ça, pis erop met mijn complimenten.

Terwijl Willy de living verlaat...

Wannes : En die architect ?

Lisette : Welke architect ?

Wannes : Die van de serre.

Lisette : O die ! Nu vraag je me daar iets.

Renilde : Eigenlijk kan 't ons niet schelen.

Lisette : Ah, Van Ca...en nog iets. Ik en namen !

Renilde : 't Doet er niet toe zeg ik je, hoor je niet goed ?

Lisette : Niet meer zoals vroeger.

Renilde : 't Is niet waar, hoe zou dat komen ? Zitten er fraisekes in je oren ?

Lisette : Ik vrees dat ik een dagje ouder word. Je weet hoe dat gaat.

Renilde : Nog niet.

Lisette : Het zit zo, gisteren nog jetskiede ik in een tropisch paradijs in Australië en nu geraak ik nog met moeite tot in Ibiza.

Wannes : Oud worden is intriest, binnenkort geraak je niet eens meer tot in Oostende met je VW.-tje

Renilde : Grappig !

Lisette : Zwijg soms geraak ik er nog amper uit. Maar 'k zie ons hier niet in een kast van een wagen rondrijden.

Renilde : Ik ook niet.

Wannes : De oplossing is je laten rijden door een ingehuurd chauffeur in vol ornaat.

Lisette : Wij ?

Wannes : Nee daarvoor moet je middelen hebben.

Renilde : Ja dat kun je niet maken als fraisekeskwekers. 't Is daarom dat 't dubbel zo spijtig is dat...

Lisette : Ga je weer beginnen zeuren ? 'k Heb er stilaan mijn buik van vol als je 't wil weten !

Wannes : Oké oké maar ga nu niet denken dat we je jetski-exploten geloven.

Renilde : Hihi een boerin aan 't jetskiën? 'k lach met een bult!

Willy (terug van 't toilet) : Ziezo 'k heb hem de volle lading gegeven.

Wannes : We hadden het over jetskiën.

Willy : Ook fan ?

Wannes : Als mijn hoofd er naar staat.

Willy : Weet het me te zeggen, dan laten we ons samen naar Parijs rijden en vandaar vliegen we naar de Algarve.

Renilde : En wij ?

Willy : Jij en Lisette kunnen ondertussen gaan shoppen in New York.

Lisette : Is er iets leukers dan shoppen met een vriendin of shop je niet graag ?

Renilde : Vrouwen shoppen maar al te graag, daar niet van...

Wannes : Ze heeft al alles en waarom wil je ...

Willy : Met mijn privéjet vertrekken vanuit Parijs ?

Wannes : Ja.

Willy : Omdat ik hem daar stal, slim hé ?

Renilde : Fantastisch, ik stal om die reden mijn oldtimers in een gedeeltelijk afgesloten parkeergarage in Brussel. Zo komt er niemand achter.

Wannes : Zelfs ik niet.

Iedereen zwijgt.

Wannes (na een tijdje) : Grapje. (Klinkt met iedereen.) Op de oldtimers.

Lisette : Santé. (Ledigt haar glas.) 't Schuim was er alweer af. Dju toch Wannes je hebt je daar wat laten opsolferen.

Renilde : Ik ga mee naar 't toilet.

Willy : C'est ça, weet me te zeggen wat ze daar zolang zit te doen.

Renilde : Als jij Wannes de naakte waarheid vertelt en niet de hele tijd zit te liegen dat je zwart ziet.

Willy : Afgesproken.

Renilde : Ondertussen neem ik Lisette onder handen terwijl het liegebeest daar in haar naakte waarheid met haar broek op haar knieën bovenop de Führer zit.

Lisette : Terwijl Dolfke zich de ogen uitkijkt en glundert van plezier.

Renilde : Kom je nu mee ja, moet je plassen of niet ?

Lisette : Ik ga mijn best doen, moeilijk gaat ook en met de aanmoedigen van de Führer zie 'k het wel zitten.

Als de vrouwen de deur van de living achter zich hebben dichtgetrokken...

Willy : Wannes, 'k ga maar met de deur in huis vallen.

Wannes : Je fantasie heeft je parten gespeeld.

Willy : In zekere zin. Wat er ook van zij, de pastoor afhouden was kinderspel.

Wannes : Wou hij echt gaan bouwen denk je ?

Willy : Wat hij echt wou interesseert me niet meer maar 'k vermoed dat hij iets in gedachten had zoals de serre van Santiago bij ons.

Wannes : Maar dan een serre om gelovigen in te kweken.

Willy (luidkeels lachend) : Gelovigen ? Dat wordt inteelt vrees ik, met alle gevolgen van dien.

Wannes : En toen de grond te koop kwam...

Willy : heb ik hem gekocht, voor alle zekerheid. Pastoors zijn rare volgens.

Wannes : Klopt. Vroeger hadden ze jicht nu soa's.

Willy : Om een niet al te lang verhaal kort te maken, 'k heb hem veel te veel betaald.

Wannes : Is 't waar ?

Willy : Ja maar jij die verstand hebt van zakendoen zult me niet tegenspreken da's de beste methode.

Wannes : Hoeveel wil j' ervoor ? 230.000 € ? Allee ik maak er een rond getal van, 300.000.

Willy : Voilà, da 's dan geregeld.

Wannes : 'k Heb altijd geweten dat je meer was dan een simpele fraisekesboer.

Willy : Mijn vermogen heb ik opgebouwd op wat ik onder de plantage gevonden heb. Dat was mijn verdienste.

Wannes : Zonder hulp ?

Willy : Op mijn eentje. Elk muurtje, elke vloer heb ik onderzocht, negentien maanden aan een stuk.

Wannes : En uiteindelijk ?

Willy : Uiteindelijk heb ik op twee plekken waar al gezocht en nog gezocht was, één geheime ruimte onder het puin en verderop een dubbele wand ontdekt.

Wannes : Waarin de nazi's gestolen goederen bewaarden in afwachting van hun transfer naar Linz.

Willy : Klaarblijkelijk.

Wannes : En dan heb je hulp nodig gehad.

Willy : Een tussenpersoon die de weg wist. Een privébankier avant la lettre, thuis in cryptomunten en OTC-aandelen en kind aan huis bij Poetin, echt de crème de la crème. Ooit van Penko gehoord, Penko Ostrowsky ?

Wannes : Een Rus ?

Willy : Ja onder andere. Poetin lijft wel meer buitenlanders in die zijn aanzien of zijn machtspositie opwaarderen. Een Rus dus , thuis in onbekende belastingparadijzen.

Wannes : En hoe ben je bij Penko terechtgekomen ?

Willy : Op een avond stond Penko bij mij aan de deur. Drie uur later was de deal beklonken.

Wannes : En wat zat er zoal bij ?

Willy : Bij mijn vondst ?

Wannes : Ja.

Willy : Vooral sieraden en kunst maar opgelet, 'k heb er geen fortuin voor gekregen hé.

Wannes : Penko heeft er een fortuin van gemaakt.

Willy : Voilà. Zonder hem...zonder hem weet ik niet of ik nu nog iets zou overhebben.

Wannes : Behalve je bedrijf.

Willy : En nu weet ik bij manier van spreken niet of ik een optrekje heb op Sint-Maarten of op Sint-Eustatius.

Wannes : Gelukzak !

Willy : In elk geval staat er een helikopter op de binnenkoer, een zwembad op 't dak en een R56 Avant in de garage.

Wannes : Wablief !

Willy : Daar sta je van te kijken hé !

Wannes : Ik ? Bijlange niet, gisteren had ik het nog met Renilde over jou en Lisette.

Willy : En..?

Wannes : Ik heb haar letterlijk gezegd "let op mijn woorden, die twee gaan het nog ver schoppen".

Willy : En wat antwoordde ze ?

Wannes : Ze zei woord voor woord "dat zou me helemaal niet verwonderen".

Willy : 't Leven is aan de durvers ik heb mijn hele hebben en houden op 't spel gezet en ik heb gewonnen.

Wannes : Voor 't zelfde geld zat je nu tot over je oren in de schulden.

Willy : Bah dan was ik bij jullie komen aankloppen.

Wannes : Goeie vrienden zijn als centen. Je hebt er nooit te veel. Santé !

Willy : Schol, op de vriendschap !

Wannes : Betere vrienden dan jullie zijn er bij de oogarts niet te vinden.

Willy : Misschien kan ik je Penko's voorstellen maar 't is uitkijken want de man schuwt de risico's niet.

Wannes : Stel me liever voor aan de architect van de serre.

Willy : Bij hem betaal je soms vijf keer het voorziene bedrag maar voor iets waarmee je kunt buitenkomen, begrijp je ?

Wannes : Ik vrees van wel, ook niets voor mij. Waar haal je zo'n flipperkast-artiesten ?

Willy : Calatrava ?

Wannes (alsof hij het in Keulen hoort donderen) : Stond die ook op een avond bij jullie aan de deur ?

Willy : Nee we hadden een paleisje van hem gezien aan de Zwarte Zee en waren direct verkocht.

Lisette en Renilde komen gezellig kwetterend, arm aan arm, terug van 't toilet.

Renilde (tegen Lisette) : Wacht 'k heb nog een speciaal biertje dat ik voor ons opzij gezet heb.

Wannes (tegen Willy) : Tiens ik ook. (Renilde en Wannes ruimen het fluitjesbier en de glazen op en komen met de speciale biertjes en even speciale glazen terug.)

Renilde (tegen Lisette terwijl ze inschenkt) : Dat we daar niet eerder aan gedacht hebben.

Wannes (tegen Willy terwijl hij inschenkt) : We zaten nog teveel in gedachten te wroeten onder de fraisekes.

Renilde : En te bidden in de basiliek van de pastoor.

Wannes : Maar vanaf nu ligt de focus waar hij moet liggen, op de hechte vriendschap tussen uw en onze familie.

Willy : Schol, op ons !

Renilde : Op heerlijk shoppen in New York met mijn hartsvriendin.

Nemen alle vier een flinke slok.

Willy : En zeggen dat sommigen pastoors waardeloze in 't rond biddende nietsnutten vinden !

Renilde : Als ik dat hoor zou 'k wel durven vloeken maar ik weet dat vloeken niet past in rijke families zoals de onze.

Willy : Tja dan zullen we ons allemaal moeten aanpassen en elke godver weer inslikken.

Lisette : Zo moeilijk kan dat godverdomme toch niet zijn !

Willy : Ai !

Lisette : Zei ik het ?

Renilde : Helaas !

Lisette : 't Is ook niet logisch dat je niet moogt zeggen wat er op je tong ligt.

Wannes : Een nieuwrijke-probleem. De ene heeft al wat meer aanleg dan de andere om de sociale ladder op te klimmen.

Renilde : Hitler deed het te laat en nu zit hij tot over zijn oren in de shit.

Lisette : Wel besteed .

Wannes : Scatofiele strontverliefde monsters zoals hij kunnen nergens beter zitten.

Willy : Ad fundum, op Hitlers verdiende laatste rustplaats.

Vervolgens vertrekken de vier nieuwe vrienden, één hand op elkaars schouder, Renilde op kop, voor een tochtje rond de tafel. Bij het passeren vóór Hitlers foto zingt Renilde.

Renilde (zingend) : En we steken onze middelvinger op naar 't monster. Ja we steken onze middelvinger op naar 't monster. Ja we steken, ja we steken onze middelvinger in de strot van 't monster. En nu allemaal samen. (Doen wat ze vraagt.)

Nadat ze samen zingend nog een keer 't zelfde parcours hebben afgelegd trekt Renilde met de anderen in haar spoor opnieuw rond de tafel en zingt ze voor...

Renilde (zingend) : En we kakken met z'n allen op Adolf, ja we kakken met z'n alleen op Adolf. Ja we kakken ja we kakken ja we kakken en we zeiken met z'n allen op Adolf. En nu allemaal samen. (Doen wat ze zegt en dan gaan ze na een toertje rond de tafel de living uit, richting het toilet.)

HIEROP VALT HET DOEK.